

MUTANTY

ÚVOD:

Na napísanie tejto (pôvodne neplánovanej) „knižky“ mi dal podnet prejav nášho aktuálneho predsedu vlády k 150. výročiu Matice slovenskej:

„Zvláštna je tendencia, ako sa všade zámerne, do popredia, na úkor štátotvorného slovenského národa vysúvajú problémy menšín. Akoby na Slovensku ani nežili Slovenky a Slováci.

Za 20 rokov sme vybudovali nezávislú a demokratickú Slovenskú republiku, ktorá je rovná v príležitostiach pre všetkých. Ktorá nikoho neuprednostňuje, alebo naopak.

Želám si, aby sa prestalo s menšinovými právami vydierať. Jedno, či to je menšina rómska, inak orientovaných ľudí, menšina názorová, alebo menšina etnická.

Platí, že štát je národný, a spoločnosť občianska. Náš nezávislý štát sme proste prednostne nezakladali pre menšiny, akokoľvek si ich vážime, ale najmä pre slovenský štátotvorný národ. Lebo práve Slováci nemohli v bývalom spoločnom Československu rozvinúť všetky svoje schopnosti a talent.“ *

„Stáva sa vôkol zvyklosťou, že od menšín žijúcich na Slovensku, vidáme najmä požadovačnosť, ale nijaké povinnosti voči štátu“ **

„skôr natiahnuté ruky, zato fakt len minimálne pestovanie občianskej cnosti.

Toto sa musí zmeniť, a verím, že sa to zmení aj v prístupe nového splnomocnenca vlády Slovenskej republiky. A práve tu vidím úlohy Matice slovenskej. Ona musí byť strážkyňou budovania vlastenectva mladých ľudí. Ona musí rozvíjať najlepšie duchovné a národné tradície.“

Uvedený text je prepis zvuku videa. Video bolo zverejnené napríklad v komentári Petra Schutza: Démoni predsedu Fica. Ja som si ho pozrel 5. marca 2013.

Človeku, ktorý tu žije, a denno-denne k nemu preniknú informácie o (dote-raz) nepotrestaných mega-aférach, pri prvom počúvaní tej reči by mohlo napadnúť:

(*) kradnúť a podvádzať ? ... A potom:

(**) čo si rečník predstavuje pod pojmom „štát“ ?

Kúsok neskôršie na to príde, že z tých viet môžu vyjsť stovky otázok.

- Aj z celku: prečo práve táto téma? (Neboli dôležitejšie, aktuálnejšie, primeranejšie?)
- Aj z jeho častí: napríklad „aby sa prestalo s menšinovými právami vydierať“ (Bolo by možné s nimi vydierať – keby boli splnené? Čiže ...)

Nechcem v tomto smere ďalej filozofovať.

Keby to bol prvý takýto podlý, zákerný, neopodstatnený útok (aj) na moju osobu, - tak možno by som pokračoval.

Moji rodičia sa hlásili k maďarskej národnosti. (Žili na pôvodne maďarskom území.) A keďže my si kabáty neatáčame, ani dôvody na to nemáme, - prežil som už tisícky podobných útokov.

Nie že by som si myslel, že pasivita je v podobných prípadoch vhodným riešením... Takéto stavy sú nešťastím. Nie len pre inteligentnejších (ktorí v nich pravidelne prehrávajú – kvôli svojej inteligencii, ohľaduplnosti, morálky, ...), ale aj pre tých hulvátov (čo si to ale zrejme neuvedomujú...).

Riešením by bolo odísť z daného prostredia. (To si však nie každý môže dovoliť...)

Riešením boli zrejme aj staršie metódy, keď skupiny sa pobili, alebo súboje medzi jednotlivcami. (Aj tam niekto odišiel... Ale tam už inteligentnejší asi mal väčšiu šancu.)

Jednu časť toho obvinenia však nie som ochotný prehltnúť:

„skôr **natiahnuté ruky**, zato fakt len minimálne pestovanie občianskej cnosti“

Tak to teda nie !!!

Ani moje deti, ani ja, ani moji rodičia, ani moji starí rodičia – si ruky nenatáhovali!

Avšak, uznávam, ani vaša „roduverná“ banda si nenatáhuje... Nie. Oni jednoducho len hrabú. K sebe... A to aj od nás! Ako výkonné super-bagre.

TO MA URAZILO !!

SÚČASNÝ STAV:

Zrejme nebudem jediný, kto to takto vidí:

- Veľká skupina obyvateľov Slovenska je pasívna. Oddaná osudu.
- Veľká skupina obyvateľov Slovenska zbesilo kluše, zháňa si „peniažky“, nenájde si čas ani na rodinu, ani na kamarátov, ani na kultúru, ani na rozmýšľanie, ...
- Mnohí vidia aj určité problémy, ale nechcú zmeny, lebo uprednostňujú fiktívne vyhliadky, že možno aj im sa podarí ukoristiť keď už nie celé stehno, tak aspoň nejakú kosť. Hlavne, že bez práce.
- Dost' veľká skupina sa ale dá aktivovať: športom (keď sa vytáhuje cudzím úspechom), a štekaním na iné národnosti. (Nie na národy, - to sú zvyčajne väčšie, malý pudlík si vtedy stiahne chvost...) (Navyše je tu obyčaj: vždy sa strkať tomu najväčšiemu ... - podľa aktuálnej výhodnosti.)

Určité mutanty túto situáciu zrejme živelne vycítia, a využívajú. V svoj prospech.

[Tu musím spraviť malú jazykovú odbočku. (Aby ma čitateľ nelutoval...)]

Podľa gramatiky to nie je správne. Ale nejak by sa mal rozlíšiť človek od živočicha, ktorý síce viac-menej vyzerá ako človek, ale nespráva sa, a nerozmýšľa ako ČLOVEK! Taký zmutovaný „človek“ si nezaslúži to mäkké „i“ (čo sa pridelať uje živému človeku). Navyše taký mutant je aj ozajstným mutantom – infikuje, ohrozuje svoje okolie!]

Vráťme sa k téme:

Na „zvrchovanom, samostatnom, demokratickom, prosperujúcom“ Slovensku nie je výhra mať (ani) maďarskú národnosť.

Prečo?

Podľa mňa: lebo ľudia nevedia o minulosti nič, dokonca tí hlúpi si to nahradzujú svojimi fikciami. (Ako v relácii: Aj múdry schyblí. Vždy sa čudujem, že tí najhlúpejší, s veľkým sebedomím, - ako vysvetľujú, charakterizujú veci, o ktorých nemajú ani poňatia.)

Žiaľ ľudia málo vedia aj o súčasnosti...

Príčinou môže byť:

- ich nezájum „vedieť“,
- ich nadmerné žmýkanie (prácou, podmienkami),
- cielené vymývanie ich mozgov,
- (naschvál?) nevhodne orientovaný školský systém,
- a iné.

Napríklad na začiatku moja manželka (Slovenka) sa čudovala, keď sa dozvedela, že jedna časť mojej rodiny je v Maďarsku. O vysídlení nepočula. A o jeho skutočnom priebehu už duplom nie.

V ďalších častiach tejto „knižky“ sa teda zameriavam na to, aby som mojim slovenským čitateľom sprístupnil kopolu informácií k danej téme. Aby ako moji priatelia nemuseli mi tolerovať moju maďarskú národnosť.

Aby vedeli, že tunajšie menšiny neraňajkujú slovenské deti, a hlavne, že si „nenatáhujeme ruky“...

Nechcem tu detailne vysvetľovať históriu.

Ani sa na to necítim...

Nechcem tu detailne popisovať život našej rodiny.

Ale niektoré momenty asi budú pre čitateľa zaujímavé (a dostačujúce).

Myslím si, že na tieto úlohy moje sily stačia, - ved' hodne poznám obidve kultúry.

A pre úplnosť, na dokreslenie, - pridám aj informácie z literatúry, aj zo zbierok zákonov. (Ktoré by si čitateľ zrejme sám nevyhľadal.)

Prijemné čítanie... Možno niečo si aj objavíme...

SLOVENSKÝ DEJEPIS

Slovákovi, aby mohol mať k tejto téme svoj postoj, mohol by poskytnúť základy jeho školský dejepis. Hlavne ten stredoškolský. Lebo na základnej škole je len veľmi skromný rozsah. Navyše, človek si to už potom aj málo pamätá.

Myslím si, že gymnazisti sú kúsok viac vybavení, tak som sa pozrel na tieto dve učebnice:

Dejepis pre stredné odborné školy a stredné odborné učilištia 4

Od 2. svetovej vojny k dnešku.

Schválilo Ministerstvo školstva Slovenskej republiky dňa 11. 8. 1999 ako učebnicu.

ISBN 80-7158-238-7

Autori: Doc. PhDr. Vladimír Varinský, CSc. (a ďalší štyria)

Naša stará hrubá gymnaziálna učebnica dejepisu nepatrila k mojim obľúbeným knihám. Táto moderná je niekoľkonásobne tenšia, farebná, ale neviem si predstaviť, ako by som sa z nej učil. Jej obsah je hromada informačných útržkov.

K hľadanej téme som našiel informácie na stranách 16, 17, 32, 65.

Aby ich aj môj čitateľ videl, - tieto strany, aj niektoré ich výrezy som naskenoval.

Niektoré obrázky sú veľké, musím ich umiestniť na samostatné strany.

Sem uvediem zatiaľ to, čo ma zo strán 16 a 17 najviac uchytilo:

Najhoršie vzt'ahy malo Slovensko s Maďarskom, ktoré 16. marca 1939 okupovalo Podkarpatskú Rus, 23. marca zaútočilo na východné Slovensko a bombardovalo Spišskú Novú Ves. Slovensko dokázalo čeliť útoku, ktorého cieľom bolo pripojiť celé Slovensko k Maďarsku.

Moje poznámky k tomu:

- Táto štylizácia automaticky vyvolá v slovenskom žiakovi odpor k Maďarsku. Pritom:
- Vôbec neuvádza, že ktorá z maďarských síl to bola, že tam boli rôzne skupiny.
- Neuvádza ani to, že predtým tie územia patrili Maďarsku, jemu ich zobrali!
- Zaujímavé je aj tvrdenie „Najhoršie“... Vtedajší Nemci teda boli Slovákom milší?...

Aj ďalšie informácie (na strane 32) sú veľmi strohé, a podľa môjho názoru zahmlené... Napríklad v oblasti tých kritických Benešových zákonov.

Ešte na dokreslenie jazyka učebnice (ukážka zo 65. strany):

V. Mečiar a V. Klaus nemali dostatočné pochopenie pre kompromisy, preto sa 22. júna 1992 dohodli na rozdelení štátu bez vypísania referenda.

... vznikla 1. januára 1993 Slovenská republika a Česká republika.

(Ironicky, ale naivne: žeby Slovákom nevoňali ani Česi?)

Slovensko v čase druhej svetovej vojny

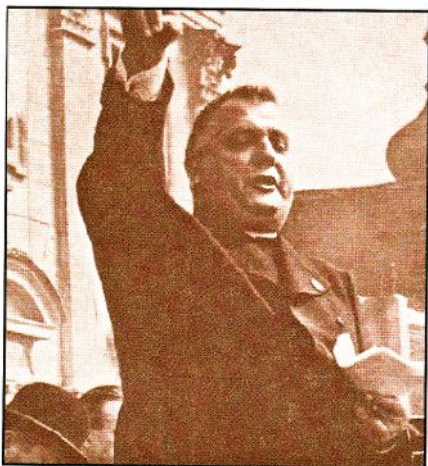
Slovensko na mape Európy

1. *Vznik Slovenskej republiky – 14. marec 1939*
2. *Situácia v Protektoráte Čechy a Morava*
3. *Zahraničopolitické postavenie Slovenskej republiky*
4. *Rozvoj hospodárstva*

Jozef Tiso s bulharským cárom J. V. Borisom

Jozef Tiso (1887–1947) pochádzal z početnej roľnícko-remeselníckej rodiny. Vystudoval teológiu v Nitre a vo Viedni. Ako kňaz pôsobil v Oščadnici, Rajci a od r. 1924 v Bánovciach nad Bebravou. V rokoch prvej svetovej vojny bol s vojakmi trenčianskeho pluku na fronte v Haliči ako poľný kurát. J. Tiso privítal vznik Československej republiky a od r. 1925 sa stal poslancom Národného zhromaždenia za Slovenskú ľudovú stranu. V rokoch 1927–1928 bol ministrom zdravotníctva československej vlády. Ako stúpenec slovenskej autonómie zohral kľúčovú úlohu pri jej vyhlásení 6. októbra 1938 v Žiline. Stal sa predsedom slovenskej autonómnej vlády. Po vyhlásení Slovenskej republiky naďalej vykonával túto funkciu až do 26. októbra 1939, keď bol zvolený za prezidenta Slovenskej republiky. Stál na čele umierneného krídla HSLS a zabránil ľudáckym radikálom zaviesť na Slovensku fašistický režim podľa vzoru nemeckého národného socializmu. Povojnový proces, v ktorom ho Národný súd v Bratislave odsúdil na trest smrti, bol politickým procesom.

1 Obdobie od vyhlásenia autonómie Slovenska 6. októbra 1938 do zániku ČSR 14.–15. marca 1939 nazývame obdobím **druhej Česko-slovenskej republiky**. Predsedom päťčlennej autonómnej vlády **Slovenskej krajiny** bol **Jozef Tiso**. Voľby do slovenského autonómneho snemu sa konať v decembri 1938. Na jeseň 1938 sa ostatné politické strany zlúčili s Hlinkovou slovenskou ľudovou stranou, ktorá sa premenovala na Stranu slovenskej národnej jednoty. Ďalej pracovali strany maďarskej a nemeckej národnostnej menšiny. Rozpustené boli Komunistická strana Slovenska a sociálnodemokratická strana.

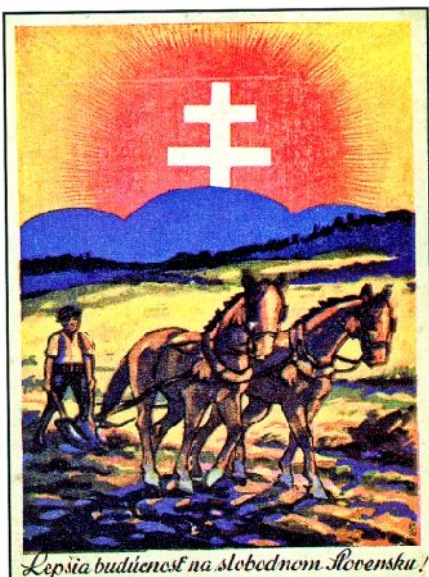
Radikálny prúd v HSLS na čele s **Vojtechom Tukom, Alexandrom Machom a Ferdinandom Ďurčanským** sa s podporou Hlinkovej gardy a vysokoškolskej mládeže usiloval o úplnú samostatnosť Slovenska. **Umiernený** prúd HSLS reprezentovaný **Jozefom Tisom, Karolom Sidorom, Martinom Sokolom** a podporovaný väčšinou členov strany sa prikláňal k postupnému vývoju k štátnej samostatnosti. Mníchovský diktát však pre hitlerovské Nemecko znamenal iba začiatok **likvidácie Československa**. Keďže jeho cieľom bolo pripojiť Čechy a Moravu k Nemecku bez rozpútania vojny, Hitler podporoval snahy radikálnych kruhov HSLS. Hrozil rozdelením Slovenska **medzi Maďarsko a Poľsko**, ktoré tiež mali záujem na zániku Československa. Nakoniec sa priklonil k myšlienke **samostatného Slovenska podriadeného Nemecku**. Sprostredkovateľom rokovaní medzi nacistami a HSLS bol predák slovenských Nemcov **Franz Karmasín**.

Česko-slovenská vláda a najmä jej vojenské kruhy preceňovali vplyv radikálov na slovenský politický život. V snahe zachrániť celistvosť štátu sa rozhodli **vojensky zasiahnuť na Slovensku. 9.–10. marca 1939** armáda a četníctvo obsadili významné budovy vo väčších mestách, komunikácie a zatkli vyše 250 aktivistov HSLS a Hlinkovej gardy. J. Tiso bol odvolaný z funkcie predsedu slovenskej vlády a nahradil ho **Karol Sidor**. Nacisti využili tieto udalosti na zosilnenie svojho tlaku na slovenských predstaviteľov. K. Sidor však odmietol nemecký nátlak na vyhlásenie samostatnosti Slovenska. Aj jeho zásluhou sa tzv. **Homolov puč** skončil po dvoch dňoch fiaskom. J. Tiso vzápätí prijal Hitlerovo pozvanie do Berlína. Nemecký kancelár otvorene vyhlásil, že v najbližších hodinách skoncuje s Česko-Slovenskom, pričom osudy Slovenska necháva otvorené záujmom jeho susedov. Jediným východiskom by mohlo byť vyhlásenie slovenskej samostatnosti. J. Tiso vyhlásil, že takéto rozhodnutie môže urobiť iba Slovenský snem. **14. marca 1939** po Tisovej správe Slovenský snem jednomyselne legítimným spôsobom odhlasoval vznik **Slovenského štátu**, čím zabránil okupácii Slovenska a rozdeleniu krajiny medzi susedné štáty.

2 15. marca 1939 obsadila nemecká armáda **Čechy a Moravu** a vyhlásila **okupačnú správu v Protektoráte Čechy a Morava**. **Emil Hácha** mal naďalej ostať prezidentom a úzko spolupracovať s ríšskym protektorom. Politikou „*cukru a biča*“ i za pomoci gestapa (nemeckej tajnej polície) ovládlo Nemecko české územie. Na výročie vzniku republiky – 28. októbra 1939 vypukli v Prahe demonštrácie proti okupantom, ktoré boli brutálne potlačené. Pohreb jednej z obetí – študenta Jana Opletala sa zmenil opäť na veľkú protinemeckú demonštráciu. Tragickou odpoveďou **17. novembra 1939** bolo zatvorenie českých vysokých škôl, poprava študentských vodcov a uväznenie tisíce študentov v nemeckých koncentračných táboroch. Na pamiatku týchto udalostí bol 17. november po vojne vyhlásený za **Medzinárodný deň študentstva**.

3 Slovenská republika (názov platil od prijatia ústavy 21. júla 1939) postupne uznali všetky vtedajšie veľmoci s výnimkou USA. Ich vzťah k Slovensku sa menil v priebehu vojny podľa vývoja na frontoch. Najhoršie vzťahy malo Slo-

Slovensko v čase druhej svetovej vojny

Súdobý propagačný plagát. Počas trvania Slovenskej republiky sa intenzívne stavalo. Vybudovalo sa 95 km nových železníc a 287 km ciest.

Slovenské bankovky boli označené aj v jazykoch národnostných menšín žijúcich na Slovensku (po nemecky, rusínsky a maďarsky).

arizácia – vyvlastnenie židovského majetku a jeho prevod dc rúk áričov, ľudí tzv. vyššej rasy nordického typu
deportácia – nútené vysídlenie z určitého územia
legitímny – právoplatný, zákonný, oprávnený
konjunktúra – vzostup výroby, zhoda priaznivých okolností
protektorát – forma závislosti krajiny od mocnosti

Premýšľajme

- 1 Vysvetlite proces, v ktorom sa Česko-slovensko dostalo zo sféry anglo-francúzskych do sféry nemeckých zahraničnopolitických záujmov.
- 2 Prečo niektorí historici v súvislosti so vznikom Slovenskej republiky hovoria o „teórii menšieho zla“?
- 3 V čom spočíva podstatný rozdiel v ekonomických podmienkach pri vzniku Slovenskej republiky v roku 1939 a roku 1993?

vensko s **Maďarskom**, ktoré 16. marca 1939 okupovalo Podkarpatskú Rus, 23. marca zaútočilo na východné Slovensko a bombardovalo Spišskú Novú Ves. Slovensko dokázalo čeliť útoku, ktorého cieľom bolo pripojiť celé Slovensko k Maďarsku. Tento incident vstúpi do dejín pod názvom „malá vojna“. 25. marca 1939, po zastavení maďarského postupu do vnútrozemia, na nátlak Nemecka a vidiac odhodlanie slovenských obrancov, uzavreli obidve bojujúce strany prímerie. Zahraničnopoliticky bola Slovenská republika **závislá od Nemecka**, s ktorým už **23. marca 1939 uzavrela Zmluvu o ochrannom pomere medzi Nemeckou ríšou a Slovenským štátom**. Slovenská vláda bola nútená vzdať sa samostatnej zahraničnej politiky, armáda bola podriadená nemeckej, ba i hospodárstvo sa malo prispôsobiť nemeckým záujmom. Oklieštené **územie Slovenska** s rozlohou 38 055 km² tvorilo 6 žúp. (Bratislavská, Nitrianska, Trenčianska, Pohronská, Tatranská a Šariško-Zemplínska). Žilo tu 2 690 000 obyvateľov, z toho 85 % Slovákov. Najpočetnejšou menšinou boli Nemci – 128 000, 65 000 bolo Maďarov, 70 000 Rusínov, asi 89 000 osôb židovskej národnosti a 31 000 Čechov. Najvyššími štátnymi orgánmi boli **vláda a Slovenský snem**, ktorý v októbri 1939 zvolil za **prezidenta J. Tisa**. Tiso zastával túto funkciu až do konca existencie Slovenskej republiky. Predsedom Slovenského snemu sa stal **Martín Sokol** a predsedom vlády **V. Tuka**. Do apríla 1945 sa vysriedali štyri vlády.

4 Úspechy slovenského hospodárstva nepochybne podmienila samostatnosť i vojnová konjunktúra, zvýšený dopyt po surovinách a potravinách, ale aj talent skúsených odborníkov, akými boli **Peter Zaťko, Imrich Karvaš, Gejza Medrický a iní**, ktorí sa usilovali o čo najväčšiu samostatnosť slovenskej ekonomiky. Zbrojárka výroba v Považskej Bystrici, Dubnici, Trnave, Ružomberku, Podbrezovej i rozvoj poľnohospodárstva zabezpečili stabilitu slovenskej koruny, ktorá patrila k najhodnotnejším menám v Európe. Na rozdiel od väčšiny európskych krajín sa dali základné potraviny a mnohé výrobky bežnej potreby kúpiť voľne v obchodnej sieti či na trhu. Po vzniku Slovenskej republiky muselo zo Slovenska odísť asi 80 000 obyvateľov **českej národnosti**, ktorí pracovali v štátnych službách, verejnej správe, doprave, školstve, zdravotníctve i v umení. Ich odchod uvoľnil tisíce pracovných miest pre slovenskú inteligenciu. Ďalšie pracovné miesta sa uvoľnili po deportácii židovských obyvateľov. Mnoho vysokých funkcionárov HSLS a Hlinkovej garcý sa obohatilo na tzv. **arizácii** židovského majetku. 30 tisíc slovenských robotníkov každoročne našlo výhodnú prácu v Nemecku po narukovaných vojakoch. Pracovné príležitosti však ponúkala aj výstavba nových priemyselných závodov. Začala sa výstavba Oravskej priehrady a vodných elektrární na Váhu. Hospodárska prosperita sa prejavila aj v **podpore školstva a vedy** – v lete 1939 bola z Košíc do Bratislavy premiestnená Slovenská vysoká škola technická, vznikla Prírodovedecká fakulta Slovenskej univerzity, Vysoká škola obchodná a 26 nových stredných škôl po celom území. Bola založená Slovenská akadémia vied a umení. Okrem Slovenského národného divadla pracovali ešte dve nové profesionálne scény – divadlo v Martine a v Prešove. Matica slovenská organizovala celonárodnú zbierku na slovenský **zlatý poklad**. Jej správcom bol spisovateľ **Jozef Čiger-Hronský**. Dejiny hospodárskej politiky Slovenskej republiky vykazujú množstvo opatrení, ktorých cieľom bola **obrana slovenských záujmov** pred Nemeckom, čo sa prejavilo aj po vypuknutí Slovenského národného povstania v jeho hospodárskom zabezpečení.

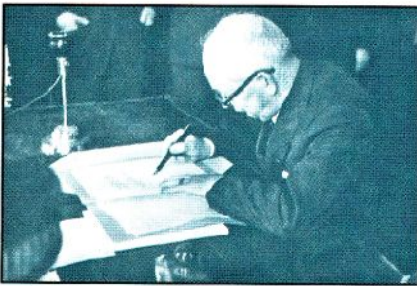
Porážka demokracie v Československu

1. Slovensko v obnovenom Československu

2. Dôsledky vojny a postavenie národnostných menšín

3. Voľby roku 1946 a vývoj roku 1947

4. Štátny prevrat roku 1948

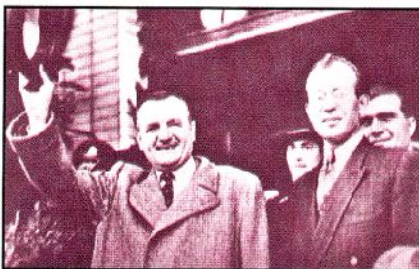
Prezident E. Beneš podpisuje dekréty o znárodnení

Pri odsune stratili Nemci celý svoj majetok. Nesmeli si zobrať väčšie množstvo peňazí ani cenností, iba osobný majetok do 30 kg. Bezpečnostné zložky sa k nim často správali bezohľadne a bezdôvodne násilne.

Karikatúra V. Tuku odsúdeného za vlastizradu na smrť.

Gustáv Husák – predseda Zboru povereníkov s Klementom Gottwaldom.

1 Sovietske vojská vstúpili na územie Slovenska už koncom septembra 1944 a spolu s československým armádnym zborom a rumunskými vojskami postupne oslobodzovali Slovensko. Vláda Slovenskej republiky s prezidentom J. Tisom odišla do Rakúska a potom do Nemecka, kde padla do amerického zajatia. Neskôr boli prominenti slovenského štátu vydaní československým orgánom a prevezení na Slovensko. Zákonodarnú a výkonnú moc na oslobodenom území preberala **Slovenská národná rada**. 4. apríla 1945 prišla z Moskvy do Košíc nová československá vláda a prezident **E. Beneš**, ktorý predniesol **Košický vládný program**. Obsahoval deklaratívne vyhlásenie o rovnoprávnom postavení Slovákov v obnovenom Československej republike, ale právomoci medzi československou vládou a Slovenskou národnou radou nevymedzoval presne. Program zakazoval obnovu politických strán, ktoré počas vojny spolupracovali s nacizmom. Jednotu protifašistických síl zabezpečoval **Národný front** ako umelá koalícia strán. Opozícia nebola povolená.

Po vojne sa uskutočnili rozsiahle ekonomické zmeny. V októbri 1945 bol **znárodnený** (poštátnený) **klúčový priemysel, banky a poisťovne**. Najprv sa konfiškovala pôda a majetok tých, ktorí spolupracovali s nacizmom. Znárodnením, pozemkovou reformou a systémom Národného frontu sa vytváral tzv. **ľudovodemokratický režim**. Postavenie Slovenska sa v rokoch 1945–1948 postupne menilo. Krátko po vojne mala SNR a Zbor povereníkov takmer všetku moc na Slovensku. SNR navrhovala vytvorenie federatívneho československého štátu. Pre odpor českých politických strán však návrh neprešiel. Tzv. **tri pražské dohody** však právomoci slovenských národných orgánov obmedzili na nepodstatné otázky. Takýto stav trval až do roku 1968.

Československo sa roku 1945 dostalo do sovietskej sféry vplyvu. Hranice štátu boli obnovené tak, ako existovali roku 1937, s výnimkou **Podkarpatskej Rusi**, ktorá bola po dohode medzi ZSSR a československou vládou v júni 1945 pripojená k Ukrajine.

2 Slovensko utrpelo v dôsledku vojenských operácií veľké materiálne škody. Obete vojny sa zväčšili aj násilným **odvlčením obyvateľov do sovietskych táborov nútených prác**. Postavenie občanov národnostných menšín sa riešilo rozdielne. O vysídlení **Nemcov** z Československa rozhodla Postupimská konferencia víťazných mocností. Do Nemecka muselo odísť 2,5 mil. ľudí. Na Slovensku počas vojny žilo asi 130 000 **Nemcov**, väčšina z nich odišla do Nemecka ešte pred postupujúcou sovietskou armádou. Po vojne bolo odsunutých okolo 30 000 Nemcov, takže na Slovensku ich ostal len nepatrný počet. Komplikovanejšie sa vyvíjalo postavenie polmilionovej **maďarskej menšiny**. Podľa Postupimskej dohody sa jej **hromadný odsun netýkal**. Dohoda o **výmene obyvateľstva** medzi československou a maďarskou vládou priniesla len skromné výsledky, preto československé úrady pristúpili k problematickej **reslovakizácii** občanov maďarskej národnosti, ktorí mohli na základe stanovených kritérií preukázať slovenský pôvod. Neskôr upustili od reslovakizácie i od **presídľovania maďarskej menšiny do vyludneného českého pohraničia**. Mierová zmluva s Maďarskom roku 1947 anulovala výsledky viacerých arbitráž a roku 1948 bolo občanom maďarskej národnosti v ČSR **vrátené československé štátne občianstvo**.

3 Do prvých povojnových **parlamentných volieb** roku 1946 vstupovali štyri politické strany v Čechách a štyri na Slovensku, kde súperili najmä **Demokratická strana a Komunistická strana Slovenska**. Demokratická strana pred voľbami posilnila Aprílovou dohodou svoje rady o neskompromitovaných katolíckych politikov. Na Slovensku voľby vyhrala Demokratická strana (62 % hlasov), komunisti získali 30 %. V rámci celej republiky však zvíťazili komunisti

Tak teda, ako vidíme, veľa sa ten slovenský žiak zo svojej učebnice o vzťahu Slovákov s Maďarmi nedozvie...

Ale nielen o Maďaroch. Cudne, do jedinej vety, sa zabalili aj slovenské zverstvá na Židoch:

„Mnoho vysokých funkcionárov HSĽS a Hlinkovej gardy sa obohatilo na tzv. arizácii židovského majetku.“

No ale sústred'me sa na maďarskú otázku:

2 Slovensko utrpelo v dôsledku vojenských operácií veľké materiálne škody. Obete vojny sa zväčšili aj násilným **odvlečením obyvateľov do sovietskych táborov nútených prác**. Postavenie občanov národnostných menšín sa riešilo rozdielne. O vysídlení **Nemcov** z Československa rozhodla Postupimská konferencia víťazných mocností. Do Nemecka muselo odísť 2,5 mil. ľudí. Na Slovensku počas vojny žilo asi 130 000 **Nemcov**, väčšina z nich odišla do Nemecka ešte pred postupujúcou sovietskou armádou. Po vojne bolo odsunutých okolo 30 000 Nemcov, takže na Slovensku ich ostal len nepatrný počet. Komplikovanejšie sa vyvíjalo postavenie polmiliónovej **maďarskej menšiny**. Podľa Postupimskej dohody sa jej **hromadný odsun netýkal**. Dohoda **o výmene obyvateľstva** medzi československou a maďarskou vládou priniesla len skromné výsledky, preto československé úrady pristúpili k problematickej **reslovakizácii** občanov maďarskej národnosti, ktorí mohli na základe stanovených kritérií preukázať slovenský pôvod. Neskôr upustili od reslovakizácie i od **presídľovania maďarskej menšiny do vyľudneného českého pohraničia**. Mierová zmluva s Maďarskom roku 1947 anulovala výsledky viedenskej arbitráže a roku 1948 bolo občanom maďarskej národnosti v ČSR **vrátené československé štátne občianstvo**.

3 Do prvých povojnových **parlamentných volieb** roku **1946** vstupovali štyri politické strany v Čechách a štyri na Slovensku, kde súperili najmä **Demokratická strana a Komunistická strana Slovenska**. Demokratická strana pred voľbami posilnila Aprílovou dohodou svoje rady o neskompromitovaných katolíckych politikov. Na Slovensku voľby vyhrala Demokratická strana (62 % hlasov), komunisti získali 30 %. V rámci celej republiky však zvíťazili komunisti

Tie „skromné výsledky“ - podľa vážnejších prameňov:

[1] Janics Kálmán: A hontalanság évei Madách 1992 Pozsony

[2] Jelentések a határon túli kisebbségek helyzetéről

Medvetánc könyvek Budapest 1988

[3] www.saske.sk/cas/zoznam-rocnikov/2009/1/5850

výmena obyvateľstva IV. 1947 – XII. 1948

[4] Raffay Ernő: Trianon titkai Szikra lapnyomda Budapest 1990

[5] Gyurgyík László: Magyar mérleg Kalligram könyvkiadó Pozsony 1994

[1]: str. 156: S cieľom všeobecného vyst'ahovania zaevidovali 138 162 maď. rodín

[2]: str. 193: 44 000 ľudí deportovali do Česka, 74 000 ľudí do Maďarska

[3]: podľa Československej komisie 89 660, podľa Maďarov 87 839 osôb

[5]: str. 85: Maďari na Slovensku: 1921: 650 597

1950: 354 532 !

Tie „skromné výsledky“ teda zrejme prekonal len Hitler. Je jasné, prečo ich slovenská učebnica dejepisu zatajuje. („Anjeli“ by sa ukázali – ako krvilačné monštrá...)

Čitateľ by mal poznať aj ďalšie skutočnosti z pozadia tohto zverstva.

Napríklad:

- Keď sa už to vytiahne, tak spôsobom, že: že sa to všetko týkalo len zradcov, nepriateľov a boháčov... Skutočnosť však je iná:

12.

Dekret presidenta republiky

ze dne 21. června 1945

o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa.

Vycházejí z volání českých a slovenských rolníků a bezzemků po důsledném uskutečnění nové pozemkové reformy a vedení snahou především jednou pro vždy vzítí českou a slovenskou půdu z rukou cizáckých německých a maďarských statkářů, jakož i z rukou zrádců republiky a dátí ji do rukou českého a slovenského rolnictva a bezzemků, k návrhu vlády ustanovují:

§ 1.

(1) S okamžitou platností a bez náhrady se konfiskuje pro účely pozemkové reformy zemědělský majetek, jenž je ve vlastnictví:

a) všech osob německé a maďarské národnosti bez ohledu na státní příslušnost,

b) zrádců a nepřátel republiky jakékoliv národnosti a státní příslušnosti, projevivších toto nepřátelství zejména za krise a války v letech 1938 až 1945,

Všetkých! Nemcov a Maďarov (česko)slovenská vrchnosť automaticky pričlenila k nepriateľom!!

Nech sa čitateľ vžije do pozície tých „menších“...

- **Ďalšia skutočnosť:** kým do tejto „výmeny obyvateľstva“ z Maďarska sa mohli hlásiť ľudia, ktorí tvrdili, že majú slovenskú národnosť, - zo Slovenska Maďarov hnali násilím, aj za prítomnosti zbraní!

O súvisiacich mega-klamstvách tu nebudem hovoriť, napíšem ale ešte tri skutočnosti:

- Keďže z Maďarska sa „vymenili“ chudobní, bezmajetní ľudia, dokonca v menšom počte, - tak zo Slovenska vyhodенých ľudí nebolo kam umiestniť. Aj vplyvom nátlaku to potom riešili ublížením ďalším rodinám:

Maminu rodinu natlačili do hospodárstva – odkiaľ nemecký vlastník sa musel vystáhnúť!

(Mama – o „prídeloch“: „prišli desiati, s jednou kozou“.

Čo je pochopiteľné. Pracovitý gazda by nezanechal svoje hospodárstvo...)

- **Moja Mama sa v tom čase brala s mojím Otcom. Musela riešiť veľkú dilemu:**

Odíde so svojimi rodičmi, a bratmi, ale bez manžela? Alebo ostane s manželom?

Zvolila si to druhé, následkom čoho potom dlhé roky sa nemohla stretnúť so svojou pôvodnou rodinou! Deportácie sa totiž zastavili skôr, než sa Otcova rodina dostala na rad (do Maďarska).

(Mama dodnes občas váha, či sa vtedy rozhodla správne... Jej rodičia a bratia sú pochovaní v Maďarsku. Jej otec dokonca úplne na juhu. K jeho hrobu sme sa už roky nedostali. - Skúste vyhládať tam spoj v cestovnom poriadku...)

- Ako k tomu prišla Mama, že ostala bez pomoci svojej rodiny?

A ako som k tomu prišiel aj ja, že sa mi ušla len polovica rozmaznávaní, než inému dieťaťu?

A ako k tomu prideme obidvaja, že teraz nejaké mutanty nás každú chvíľu otravujú, podozrievajú, podceňujú a ohovárajú?

Teraz k ďalšej časti – k (tiež) „cudne“ spomínanej reslovakizácii:

Tu by som doplnil citovanú učebnicu tromi údajmi:

- [1]: str. 200: 326 579 slovenských Maďarov sa reslovakizovalo.

- To citované „preukazovanie slovenského pôvodu“ sa dialo podobne, ako neskoršie „preukazovanie“ partizánčenia...

(Naša rodina nereslovakizovala... Využívali to hodne slabšie povahy, špekulanti.)

- Z viacerých hodnoverných zdrojov mám informáciu, že okrem psychického sa používalo aj fyzické násilie. Prinajmenej: človeku rozprávajúcemu po maďarsky zastrihli do vlasov!

V tej druhej kapitole sa ešte spomína, že: v „roku 1948 bolo občanom maďarskej národnosti v ČSR vrátené československé štátne občianstvo“.

Čiže predtým bolo odobraté... Kedy?

§ 1.

(1) Českoslovenští státní občané národnosti německé nebo maďarské, kteří podle předpisů cizí okupační moci nabyli státní příslušnosti německé nebo maďarské, pozbyli dnem nabytí takové státní příslušnosti československého státního občanství.

(2) Ostatní českoslovenští státní občané národnosti německé nebo maďarské pozbývají československého státního občanství dnem, kdy tento dekret nabývá účinnosti.

(3) Tento dekret se nevztahuje na Němce a Maďary, kteří se v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech) přihlásili v úředním hlášení za Čechy nebo Slováky.

(4) Češi, Slováci a příslušníci jiných slovanských národů, kteří se v této době přihlásili za Němce nebo Maďary, jsou donuceni nátlakem nebo okolnostmi zvláštního zřetele hodnými, neposuzují se podle tohoto dekretu jako Němci nebo Maďaři, schválí-li krajský národní výbor osvědčení o národní spolehlivosti, které vydá příslušný okresní národní výbor (okresní správní komise) po přezkoumání uvedených skutečností.

Tento výrez je zo Zbierky zákonov SR – 33/1945 Zb.

Spomínaná účinnosť je daná dátumom 10. 08. 1945

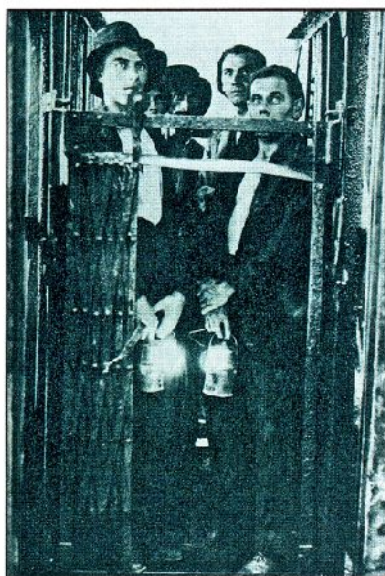
[Môj zdroj: www.zakonypreludi.sk/zz/1945-33]

Toľko zatiaľ k prvej stredoškolskej učebnici. Tá druhá:

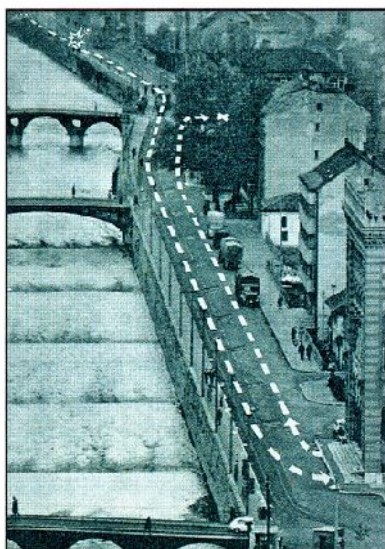
3 Slovensko a svet v rokoch 1849 – 1939 má čiastočne odlišných autorov. Pozrime sa, aké podklady ponúka k chápaniu pozadia našej skúmanej problematiky.

Týkajú sa jej nasledujúce tri strany:

Problémy a ambície ríše Františka Jozefa I.

Slovenskí prisťahovalci v USA si najčastejšie našli prácu v baniach Pensylvánie.

Nákres označuje miesta nevydareného (o 10³⁰ hod.) i úspešného (x) atentátu (o 10⁴⁰ hod.) na následníka trónu v Sarajeve.

terorista – ten, kto používa násilie, zastrasovanie, atentáty ako prostriedok na dosiahnutie politických alebo náboženských cieľov

Premýšľajme

- 1 Prečo bol následník trónu František Ferdinand d'Este naklonený širšej federalizácii monarchie?
- 2 Ako sa nazýval mladý atentátnik, ktorý zastreľil následnícky pár? Zistite, čo sa s ním stalo.
- 3 Pokúste sa zhodnotiť atentát ako prostriedok politického boja.

1. Vnútropolitická situácia v Rakúsko-Uhorsku na prelome storočia
2. Slovenské vysťahovalectvo a americkí Slováci
3. Vznik robotníckeho hnutia v Uhorsku
4. Zahraničná politika Rakúsko-Uhorska

1 Rakúsko-Uhorsko si aj na prelome storočí zachovalo svoju dualistickú formu. Vyrovnanie sa obnovovalo každých desať rokov, v dôsledku čoho sa parlamenty pravidelne stali miestom prudkých slovných zápasov. Rakúsko sa snažilo zachovať dvojštátie v nezmenenej podobe, naopak, Uhorsko sa usilovalo **presadiť ešte väčšie právomoci**. Súhlasilo s osobou spoločného panovníka, ale chcelo mať samostatnú armádu a menu a napádalo aj colnú úniu, ktorá síce zabezpečovala výhodný vývoz poľnohospodárskych produktov, ale konkurencia dovozu lacnejších výrobkov z Predlitavska brzdila rozvoj uhorskej priemyselnej výroby. Vnútropolitickú situáciu vyhocovala maďarská vláda aj **odopieraním základných národných práv nemaďarským národom a nižšou mierou skutočnej demokratizácie života v Uhorsku** (Zalitavsku) v porovnaní s Predlitavskom. V najvyšších politických kruhoch monarchie vznikla skupina na čele s následníkom trónu **Františkom Ferdinandom d'Este**, ktorá chcela širšiu federalizáciu krajiny, pričom by si Viedeň zachovala dominujúci vplyv. Tieto plány však zvyšovali vnútropolitické napätie v krajine. Cisár **František Jozef I.** si žiarivo strážil najvyššie vojenské velenie štátu.

2 Pomalý rast priemyslu v Uhorsku bol spôsobený nedostatkom kapitálu. Preto bolo málo pracovných príležitostí. Poľnohospodárstvo v domáciach oblastiach Slovenska nemohlo užiť obyvateľstvo. Po svete vandrovali slovenskí drotári, murári či olejkári, iní odchádzali na sezónne práce na veľkostatkách na juhu Uhorska alebo za prácou do Budapešti. Koncom 19. storočia sa 400 tisíc Slovákov natrvalo **vysťahovalo do USA**, kde mohli prvýkrát vyskúšať výhody demokratického politického i spoločenského života. Začali vytvárať **národné spolky**, vydávali slovenské noviny a časopisy, upozorňovali americkú verejnosť na národnostný útlak v Uhorsku i zúfalé postavenie Slovákov. Prvým predsedom **Slovenského národného spolku v USA** bol **Peter Vítazoslav Rovnianek**. Katoľický kňaz **Štefan Furdek** založil v Amerike aj Maticu slovenskú a roku 1907 v Clevelande **Slovenskú ligu**. Jej úlohou bolo stmelovať Slovákov v Amerike a pomáhať slovenskému národnému hnutiu v Uhorsku. Neskôr zohrala dôležitú úlohu pri vzniku Česko-Slovenska.

3 Rozvoj priemyselnej výroby v Uhorsku rozšíril rady továrenských **robotníkov**. Robotníci nemali nijaké sociálne istoty a ich pracovný čas trval často až 16 hodín denne. Spočiatku si sami vytvárali **svojpomocné spolky**, až postupne dospeli k založeniu **Sociálnodemokratickej strany Uhorska** (1890). Jej členmi sa stali aj slovenskí robotníci, najmä tí, čo žili v Budapešti. Hlavným cieľom strany bolo dosiahnuť **všeobecné volebné právo**. Sociálnodemokratická strana Uhorska však nevenovala dostatočnú pozornosť národnostným problémom, preto jej slovenskí členovia začali roku 1904 vydávať *Slovenské robotnícke noviny*, ktoré redigoval **Emanuel Lehocký**. Roku **1905** sa dokonca oddelila **Slovenská sociálnodemokratická strana**, ktorá presadzovala aj národnostné práva Slovákov. Neskôr sa strany znovu spojili.

4 Rakúsko-Uhorsko prežívalo od sedemdesiatych rokov 19. storočia dlhé obdobie mieru. Okrem dvoch bosnianských kríz nebolo zapojené do nijakého vojenského konfliktu. S postupujúcim slabnutím vplyvu Osmanskej ríše na **Balkáne** sa však začalo usilovať o ovládnutie tejto oblasti. Roku 1878 rakúsko-uhorská armáda obsadila **Bosnu a Hercegovinu**. Tým Rakúsko-Uhorsko ohrozilo záujmy Ruska v tejto oblasti, preto hľadalo oporu v spojení s **Nemeckom**. Ako člen Dvojspolku a neskôr Trojspolku sa dostalo aj do konfliktu so **Srbskom**, ktoré pokladalo obyvateľstvo Bosny za Srbov. Srbská vláda nepodnikala žiadne kroky proti srbským teroristom, ktorí nakoniec roku 1914 spáchali v **Sarajeve atentát na následníka rakúsko-uhorského trónu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku Žofiu**.

Medzi svetovými vojnami

Medzinárodné postavenie 1. ČSR a Slovensko

Veľký štátny znak

Prvá československá známka podľa návrhu Alfonza Muchu.

ZMENY NÁZVU REPUBLIKY:

Od 28. októbra 1918 do februára 1920 sa používal názov **Česko-slovenská republika**.

Po prijatí ústavy roku 1920 sa presadil názov **Československá republika**.

Po vyhlásení autonómie Slovenska 6. októbra 1938 sa začal opäť používať názov **Česko-slovenská republika**. Názov platil do vzniku prvej Slovenskej republiky 14. marca 1939.

Bankovka vyhotovená podľa návrhu Maxa Švabinského

Premýšľajme

- 1 Prečo sa stala prvá ČSR zahranično-politicky závislá od západných spojencov?
- 2 Pokúste sa teoreticky uvažovať, ako by sa vyvíjala situácia v Európe, keby Francúzsko i Veľká Británia rázne odmietli uznať všetky územné požiadavky Nemecku voči jeho susedom.
- 3 Prečo Francúzsko, Veľká Británia či USA nezakročili ostrejšie voči snahám Nemecka znovu vyzbrojiť svoju armádu, vybudovať letectvo i námorníctvo?

1. Parížska mierová konferencia a Slovensko

2. Zahraničná politika prvej Česko-slovenskej republiky

3. Slovensko v plánoch susedov

1 Víťazstvo Dohody v prvej svetovej vojne umožnilo vznik česko-slovenského štátu. Víťazné veľmoci preto od začiatku garantovali uznanie a hranice nového štátu v Európe. V tomto smere boli v rokoch **1919–1920** určujúce rokovania **Parížskej mierovej konferencie**, ktorú symbolicky otvorili v zrkadlovej sieni zámku vo Versailles. Česko-slovenskú delegáciu na nej viedol **Karel Kramář a Edvard Beneš**, významnú úlohu zohral aj slovenský diplomat **Štefan Osuský**. Ťažko sa rodila najmä dohoda s **Maďarskom**, ktoré nesúhlasilo s novými hranicami. Zdržanie spôsobil aj vpád maďarskej boľševickej armády na Slovensko. Dohoda bola podpísaná až **4. júna 1920 v Trianone** (trianonská zmluva). Hranice Slovenska neboli vytýčené iba na etnickom princípe, do úvahy sa vzali aj geografické podmienky. Slovensko stratilo 25 obcí na Orave a Spiši, ktoré pripadli Poľsku. Česko-slovensko za to získalo nevelikú, ale významnú oblasť Tešínska. Súčasťou štátu sa stala aj **Podkarpatská Rus**. Presadiť hranice nového štátu nebolo ľahké ani doma. Nechcela ich rešpektovať maďarská a poľská armáda ba ani nemecky hovoriace obyvateľstvo. Záujmy republiky musela brániť aj tvoriaca sa česko-slovenská armáda.

2 Mladá republika nedokázala samostatne riešiť otázky svojej bezpečnosti. Preto jej územná celistvosť bola úzko spätá s pevnosťou versailleského systému a najmä s podporou **Francúzska**. Vláda iniciovala uzavretie vzájomných zmlúv troch štátov – Česko-Slovenska, Rumunska a Juhoslávie. Po ich podpise roku 1921 vznikol spojenecký zväzok **Malá dohoda**. Jej cieľom bolo **udržať výsledky mierových zmlúv z Versailles, čeliť návratu Habsburgovcov na trón i snahám Maďarska o ovládnutie podunajského priestoru**. Malá dohoda však neskôr zoči-voči tlaku hitlerovského Nemecka zlyhala.

Svetová hospodárska kríza v rokoch 1929–1933 okrem ťažkých hospodársko-sociálnych dôsledkov vyostřila aj politické konflikty. Najmä víťazstvo nacistického bloku v Nemecku s jeho snom o vytvorení Veľkonemeckej ríše sa stalo vážnym nebezpečenstvom pre ČSR. Európu mohli zachrániť iba **systém kolektívnej bezpečnosti**, ktorý sa však nepodarilo presadiť. V záujme posilnenia svojej bezpečnosti ČSR diplomaticky uznalo Sovietsky zväz a uzavrelo s ním roku **1935 aj spojeneckú zmluvu**, ktorá bola viazaná na podobnú zmluvu s Francúzskom. Zmluva však roku 1938 nemohla byť využitá.

Od polovice tridsiatych rokov strácali Francúzsko a najmä Veľká Británia záujem držať ochrannú ruku nad strednou Európou a presadzovali politiku **appeasementu** – **uzmierovania agresora, ustupovania agresorovi**. Dúfali, že ak obetujú záujmy stredoeurópskych a východoeurópskych štátov, zachránia mier. Politický vývoj v ďalších rokoch ukázal, aká bola politika appeasementu zbytočná a nebezpečná. Mier nezachránila a povzbudila najmä Nemecko.

3 Keďže štátoprávne postavenie Slovenska v rámci ČSR nebolo doriešené, stalo sa objektom mocenských záujmov susedných štátov **Maďarska, Nemecka a Poľska**, ktoré sa usilovali o jeho odtrhnutie od Česko-slovenského štátu. Maďarsko si robilo územné nároky na južné oblasti Slovenska, kde žilo aj obyvateľstvo maďarskej národnosti. Poľsko zase na slovenské obce na severe. Konečným plánom oboch štátov bolo vytvoriť spoločnú poľsko-maďarskú hranicu na úkor Slovenska. Vyvrcholením ich úsilia boli udalosti rokov 1938–1939.

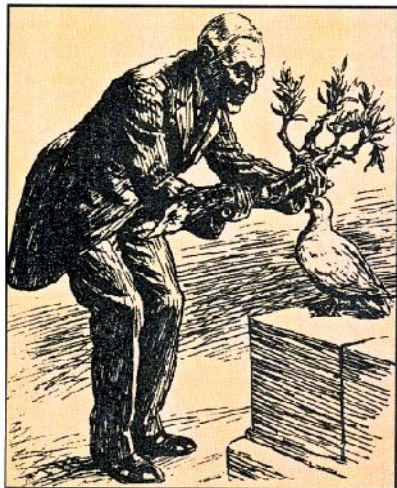

Medzi svetovými vojnami

Čo vojna zmenila

Trojica najmocnejších mužov z Versailles. Sprava ministerský predseda Veľkej Británie **David Lloyd George** [dejdvid lojd džordž], americký prezident **Woodrow Wilson** [vudrov uilson], francúzsky ministerský predseda **Georges Clemenceau** [džordž klémansó].

Anglická karikatúra znázorňuje amerického prezidenta Wilsona ako odovzdáva holubici symbol Spoločenosti národov – ratolest. Je však príliš veľká pre jej krehký zobáčik.

„Versaillská zmluva je prvá medzinárodná zmluva v dejinách ľudstva, ktorá chráni práva slabých a nie silných národov.“
(W. Wilson)

reparácie – náhrada za vojnové škody, ktoré platí porazená krajina víťaznej krajine

revanšizmus – hnutie hlásajúce odplatu za porážku vo vojne

Premýšľajme

- 1 Aké zásady podľa vás mali prijať Spoločenosť národov, aby dokázala uchrániť svetový mier?
- 2 Ako je možné, že napriek tvrdým opatreniam Versaillskej zmluvy rozpútalo Nemecko o krátkych dvadsať rokov novú svetovú vojnu?
- 3 Možno obhájiť názor, že príčiny 2. svetovej vojny nájdeme v záveroch 1. svetovej vojny?

1. Následky prvej svetovej vojny

2. Versaillský systém, potrestanie Nemecka, vznik revanšizmu

3. Spoločenosť národov

1 V starších dejinách platilo, že prirodzenou podstatou zahraničnej politiky každého štátu je získať nové územia. Vojna tak bola vlastne pokračovaním politiky inými prostriedkami. Avšak vedecko-technický pokrok všetko výrazne zmenil. Nielenže vzrástla ničivosť vojen, ale nevypočítateľným sa stal aj ich výsledok, rozsah a trvanie. Prvá svetová vojna je toho jasným dôkazom. Z pôvodne plánovanej trestnej výpravy proti Srbsku sa rozpútala nečakaná reťazová reakcia, ktorá na dlhé štyri roky zachvátila Európu a neskôr svet. Pred vojnou bola **Európa ekonomickým centrom sveta**. Po vojne stratila svoju mocenskú a ekonomickú prevahu. Skutočným víťazom vojny sa stali **USA**. V medzinárodných obchodných vzťahoch **americký dolár vystriedal britskú libru**. Zanikli štyri monarchie – **ruská, habsburská, nemecká a turecká**. Rozpadom viacnárrodných monarchií sa vytvoril priestor na **vznik nových národných štátov**. Vytýčiť ich nové hranice sa stalo vážnym problémom, lebo ich obyvateľstvo bolo navzájom premiešané a konflikty medzi nimi narúšali povojnovú stabilitu.

Územie Rakúsko-Uhorska bolo rozdelené medzi 7 štátov: **Poľsko, Česko-Slovensko, Kráľovstvo Srbov, Chorvátov a Slovincov** (od 1929 Juhoslávia), **Rakúsko, Maďarsko, Rumunsko a čiastočne Taliansko**.

Vojna narušila tradičné životné hodnoty, na ktoré bola Európa taká hrdá. Kríza morálky a túžba po lepšom živote spôsobila, že obyvatelia neskôr uverili ľubívim heslám fašistickej i komunistickej ideológie.

2 Na mierovej konferencii v Paríži v rokoch 1919–1920 sa víťazné veľmoci (**USA, Veľká Británia, Francúzsko, Taliansko a Japonsko**) zaoberali otázkami povojnového usporiadania Európy. Rozhodujúce slovo mali USA, Francúzsko a Veľká Británia. Prijatím piatich mierových zmlúv (s Nemeckom, Rakúskom, Maďarskom, Bulharskom a Tureckom) vznikol tzv. **versaillský systém**. Bol kompromisom medzi USA a najmä Francúzskom. USA chceli udržať v Európe rovnováhu síl a vystupovali voči porazeným štátom zmierlivejšie. Francúzsko si, naopak, chcelo zabezpečiť rozhodujúci mocenský vplyv, preto trvalo na tvrdom potrestaní predovšetkým Nemecka. **Nemecko** muselo odstúpiť **Alsasko-Lotrínsko** Francúzsku a ďalšie územia Belgicku a Poľsku. Sársko mala 15 rokov spravovať Spoločenosť národov. **Nemecko stratilo všetky kolónie a nesmelo budovať armádu** silnejšiu ako 100 tisíc mužov. Dohodové štáty okupovali ľavý breh Rýna a pravý breh Rýna tvoril do hĺbky 50 km **demilitarizované pásmo**. Najťažšie boli vysoké vojnové **reparácie**, ktoré boli prakticky nesplátniteľné, lebo ruinovali nemecké hospodárstvo. V Nemecku narastalo sociálne napätie a radikalizmus ľavice i pravice. Pociť krivdy viedol k likvidácii tzv. Weimarskej republiky, ktorej zástupcovia prijali vo Versailles ponižujúci mier. Nedostatok veľkorysosti víťazov voči porazeným viedol k vzniku **revanšizmu** a narušil tým stabilitu celého versaillského systému.

„Toto nie je mier, to je prímetie na dvadsať rokov.“

(Povedal o mierovej zmluve francúzsky maršal Foch.)

3 Jedinou myšlienkou, ktorú sa na konferencii podarilo presadiť americkému prezidentovi Wilsonovi, bolo vytvorenie **Spoločenosti národov**. Jej cieľom bolo **udržať mier a bezpečnosť vo svete**. Sídliť sa stala **Ženeva**. Stanovy štatútu Spoločenosti národov však neumožňovali skutočne účinne zasiahnuť proti tým štátom, ktoré porušovali základy medzinárodného práva. Príčinou boli rozpory aj medzi štátní Dohody, ktoré mali garantovať jej záruky. USA sa nestali členom Spoločenosti národov a stiahli sa z európskej politiky. Neskôr sa kvôli tichomorskej oblasti dostali do konfliktu so svojím pôvodným spojencom – Japonskom. Ani Taliansko nebolo spokojné s malými územnými ziskami a Sovietsky zväz nebol členom Spoločenosti národov až do tridsiatych rokov. **Spoločenosť národov nedokázala splniť nádeje demokraticky zmýšľajúcich ľudí a udržať mier vo svete.**

Čo sme sa z predchádzajúcich troch hustých strán dozvedeli?

Str. 22 (učebnice):

Uhorsko ... chcelo mať samostatnú armádu a menu ... (v Rakúsko – Uhorsku).

Vnútropolitickú situáciu vyhrocovala maďarská vláda aj odopieraním základných národných práv nemad'arským národom...

Moja poznámka:

Chýba mi konkretizácia tých „základných národných práv“ a chýba mi vyslovenie skutočnosti – ktorá je ukrytá za prvou vetou, totižto – že samotní Maďari boli tiež utláčaní! (A tak napr. „Slováci“ ich v ich spravodlivom „boji“ oslabovali!)

Taktiež nie je tu fér – tá použitá globalizácia, zovšeobecnenie. (V každom národe sú aj utláčané skupiny, a aj taká skupina – ktorá sa pridá k cudzím utláčateľom, a utláča svojich.)

Str. 42 (učebnice):

Ťažko sa rodila najmä dohoda s Maďarskom, ktoré nesúhlasilo s novými hranicami. Zdržanie pôsobil aj vpád maďarskej bolševickej armády na Slovensko. Dohoda bola podpísaná až 4. júna 1920 v Trianone...

Slovensko stratilo 25 obcí na Orave a na Spiši...

Maďarsko si robilo územné nároky na južné oblasti Slovenska, kde žilo aj obyvateľstvo maďarskej národnosti.

Moja poznámka:

1, Po preštudovaní [4] človek nadobudne presvedčenie, že tá „dohoda“ vlastne nebola dohodou, ale (čiastočne aj klamstvami, a inakšie dezorientovanými, a priklonenými) predstaviteľmi mocností nanútený diktát.

2, „Maďarská bolševická armáda“ nereprezentovala celé Maďarsko...

3, V poslednej vete autori otočili čas! - ved': Slovensko zasadili do severných oblastí Maďarska...

4, Uvádzajú, že Slovensko stratilo 25 obcí, ale mlčia o ostatných štátoch...

Str. 43 (učebnice):

Územie Rakúsko – Uhorska bolo rozdelené medzi 7 štátov.

Moja poznámka:

Tu tiež sa zámerne ukrývajú údaje.

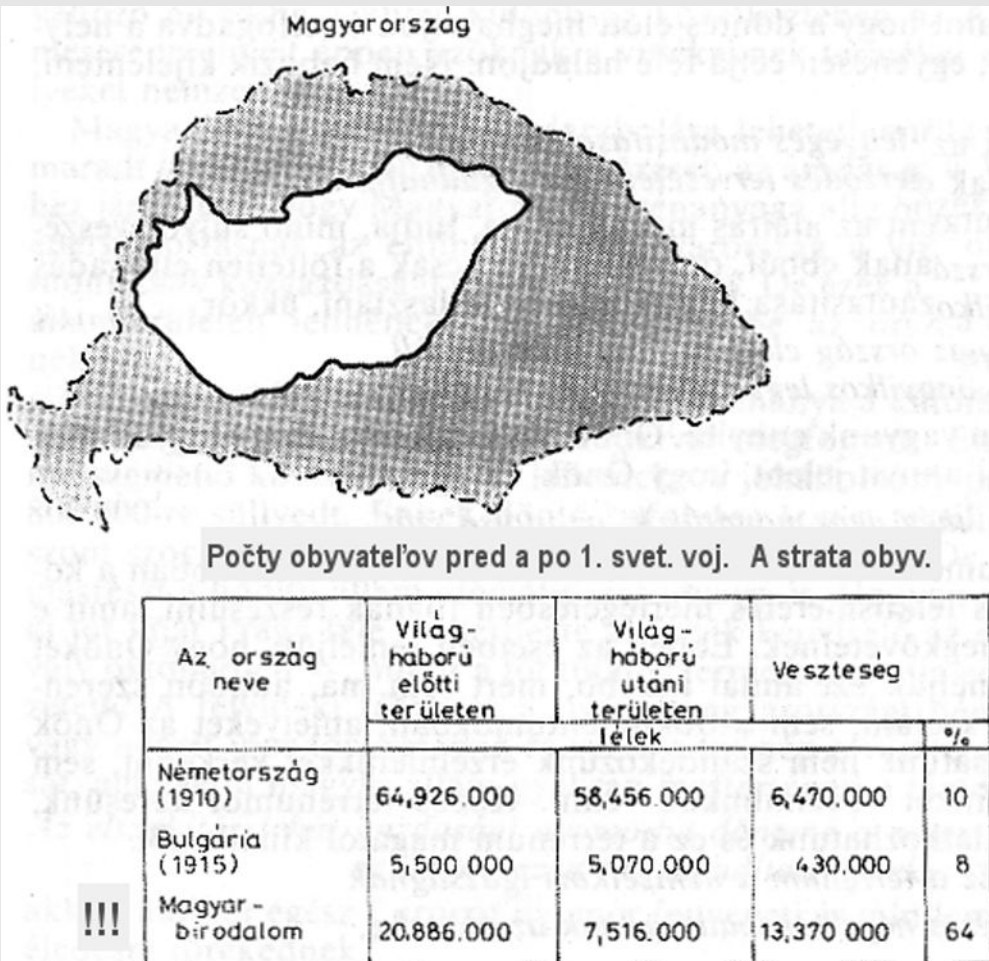
A keďže sú dôležité, uvediem ich na nasledujúcich dvoch stranách:

Rozdelenie Uhorska – na starej mape.

Tabuľka so zmenou obyvateľstva po Trianone (v Nemecku, Bulharsku a v Maďarsku).

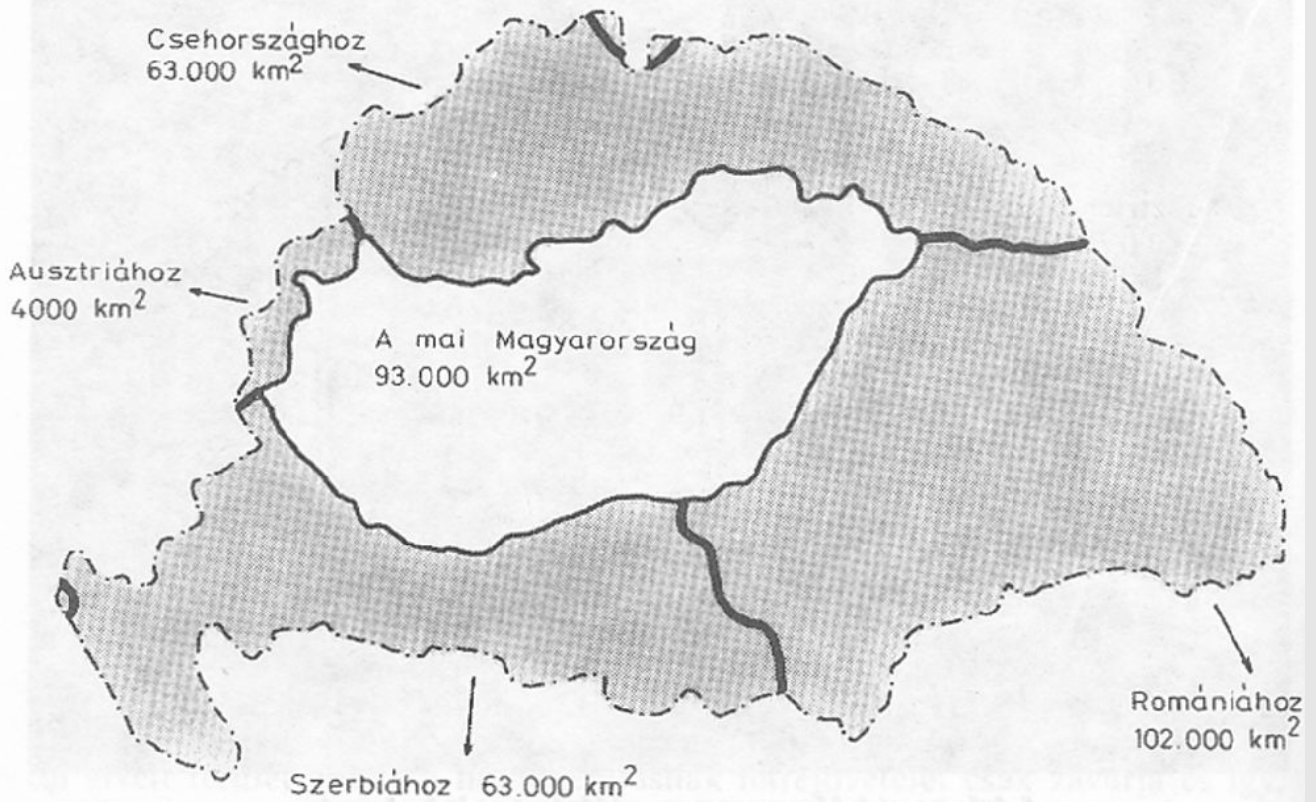
Strata územia.

Strata Maďarov.

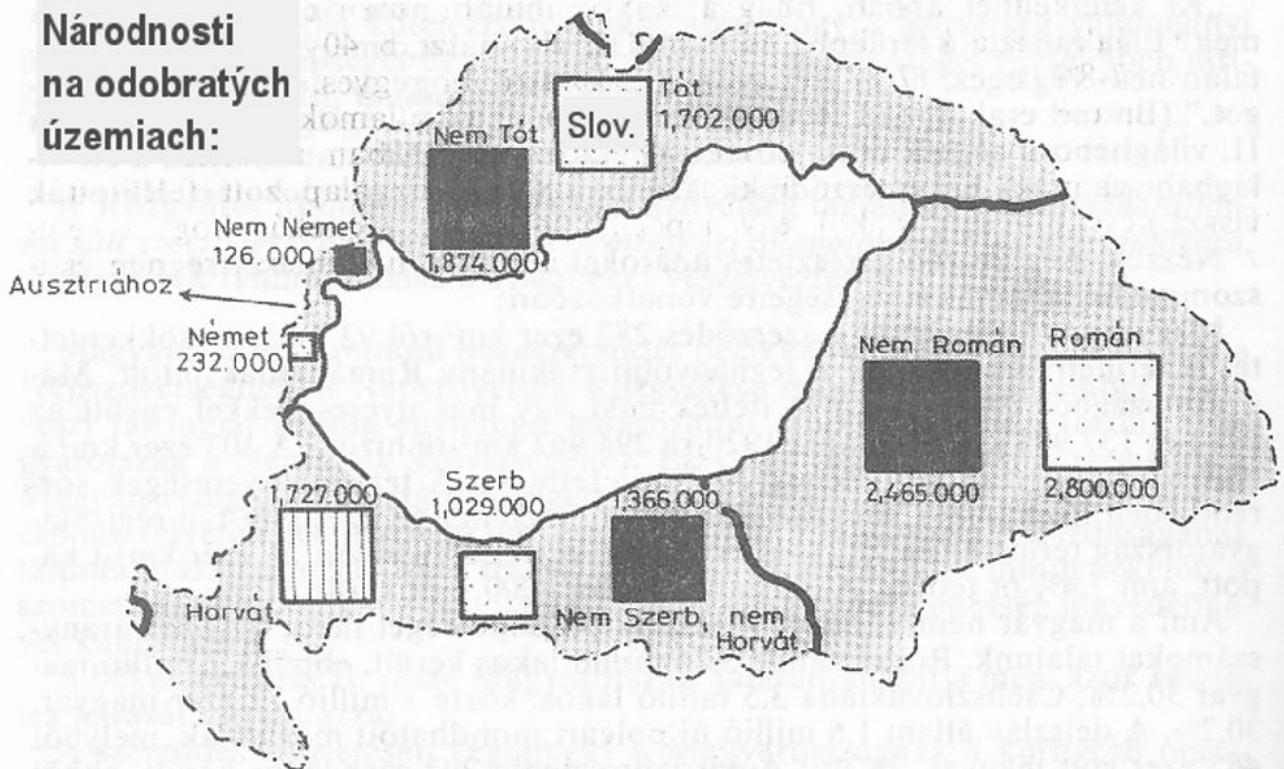
Magyarország területének felosztása

Odobraté územia po Trianone

A trianoni békeszerződés és a nemzetiségek „felszabadítása”

Národnosti na odobratých územiach:

Predchádzajúce štyri obrazy sú zo [4].

Zmestilo by sa, a žiadalo by sa, dať sem ešte omnoho viac informácií, aj komentárov. Podme však ďalej:

Hodnotenie kapitoly (o stredoškolskej učebnici):

Vyzerá to tak, že slovenský stredoškolák SOŠ, alebo SOU z týchto dvoch svojich učebníc nedostane skoro žiadne dôležité informácie k tomu, aby mohol objektívne hodnotiť diania medzi Slovákami a Maďarmi. Navyše tých pár (analyzovaných) viet ho môže viesť k nepriateľským postojom.

A keďže je málo pravdepodobné, že sám si ešte niečo naštuduje – buď bude v budúcnosti pasívny (v lepšom prípade...), alebo sa bude dať ľahko nahuckať proti svojim spoluobčanom...

KRONIKA L'UDSTVA 6. vydanie

Táto obrovská (a drahá...) kniha by mohla byť ďalším zdrojom informácií pre človeka – ktorý sa kúsok zaujíma o dianie okolo seba. (Napríklad po skončení strednej školy.) Napadlo mi teda preskúmať si aj ju.

Na strane 1275 sa nachádza ucelený popis Slovenska.

Žiaľ strany tejto veľkej knihy sú tiež veľké, a text je na nich v stĺpcoch. Takže naskenovaný obraz by sem bol nevhodný.

Na nasledujúcu stranu však umiestnim štyri výrezy (z tých kritických období):

Začiatok, myšlienky o Československu

Obdobie Trianonu

Židovská otázka na Slovensku

Obdobie Benešových dekrétov

Ako budeme vidieť, aj tento text je skúpy na informácie.

„Zaujímavé“ je aj to, že kým k likvidácii Židov sa prihlási, o vysídlení Maďarov (a Nemcov) taktne mlčí...

Slovenský čitateľ sa ani tu nedostane k informáciám.

(Vlastne... zrejme je to naschvál tak spravené, - aby mal dojem, že tie informácie neexistujú, teda že nič sa nestalo... V jeho vedomí vysídlení Maďari neboli, a nie sú.)

100-tisícové) vojsko – légie. Program spoločného česko-slovenského štátu si postupne získaval aj podporu domácich politických predstaviteľov. Slováci sa pre tento program definitívne rozhodli po porade v Turčianskom Sv. Martine 24. mája 1918. Dualistická monarchia sa po prehratej vojne rozpadla. Jedným z jej nástupníckych štátov sa stala aj Československá republika. Bola vyhlásená v Prahe 28. októbra 1918 a Slováci sa k nej pripojili svojou deklaráciou na zhromaždení Slovenskej národnej rady v Turčianskom Sv. Martine 30. októbra 1918.

Režim na Slovensku bol totalitný, nedemokratický a slovenská vláda sledovala „príklad“ nacistického Nemecka aj v riešení „židovskej otázky“, čo malo za následok odtransportovanie vyše 60 000 slovenských Židov do koncentračných táborov smrti.

Napokon boli hranice Československa potvrdené sústavou mierových zmlúv v r. 1919–1920 (versailleská, saintgermainská a trianonská). Týmto mierovými zmluvami sa územie Slovenska po prvý raz medzinárodnoprávne vyčlenilo ako samostatný administratívny celok. Československá republika bola demokratickým parlamentným štátom. Prvým prezidentom bol T. G. Masaryk

Československá exilová vláda na čele s E. Benešom si stanovila za cieľ obnovu Československa v jeho predvojnových hraniciach. Pre tento plán získala podporu západných veľmocí i Sovietskeho zväzu. 12. decembra 1943 podpísal Beneš v Moskve zmluvu o priateľstve, vzájomnej pomoci a povojnej spolupráci. Bolo to uznanie politickej reality, podľa ktorej sa Československo po vojne malo stať sovietskou sférou vplyvu. V Moskve bola napokon v marci 1945 zostavená nová československá vláda, ktorá sa vrátila na oslobodené územie a 4. apríla v Košiciach vyhlásila program obnovy Československej republiky.

Hodnotenie kapitoly (o Kronike Ľudstva):

Myslím si, že ten, kto pozná viac informácií, (po preskúmaní predchádzajúcich dvoch dôležitých prameňov) právom nadobudne pocit, že pred slovenským čitateľom sa zatajujú dôležité pravdy.

Ja to teraz neidem analyzovať, - že prečo?...

Konštatovať však môžem, že nie že nie je to tu jediný takýto prejav, ale je to tu dokonca obvyklý prejav! Príkladov na podporu môjho tvrdenia by bolo veľa. Uvediem len tieto:

- Katastrofa Černobyľ ... už niekoľko dní sme o nej vedeli – zo zahraničných vysielaní...
- O veľkých problémoch vo vzdelávaní (popisovaných v časopise Perspectives) som sa dozvedel tiež z cudzojazyčnej literatúry. U nás sa ešte roky nevšimli, potom sa ešte dlhé roky tajili...

- Tak isto sa tajili skutočnosti o „zbožňovanom“ Sovietskom zväze...
- Atd'.

Tento trend dokonca sa zakorenil aj na miestach – kde by to človek ani nečakal.

Ľudia sa boja, a považujú za bontón – ísť v takýchto imaginárnych smeroch.

Príklad:

Slovenský časopis Iuno (v Maďarsku) je na internete zladený do národných farieb.

Páni z Új Szó sa to zrejme báli spraviť...

Škoda!

Som totiž presvedčený, že zahmlievania a klamanie ešte prinesú veľké problémy.

O to viac, že okrem priamych výštekov sa pravidelne objavujú aj zákerné „nenápadné“ štvavé činy. Niektorí „ľudia“ totiž zrejme majú v sebe čosi z tých mutantov, a iní zrejme takto si chcú zarobiť... (Ďalší možno sú naivní, alebo neinformovaní...)

Myslím si, že aj takáto ukážka sem patrí.

Avšak, predtým, keď už sme došli k „ľuďom“, tak pre úplnosť doplním mená „našich“ aktérov (k predchádzajúcim témam)(bez titulov):

- Daniel Okáli ... ľavicovo orientovaný predseda Československej presídľovacej komisie, predseda M.S., aktér v premenovaní 710 miest, aj v akcii „Kláštory“, ...

- Ladislav Deák, Juraj Purgat, František Vnuk, ... historici, ...

Mnoho takýchto osôb je sympatických pre proti-maďarsky orientovaných, lebo napríklad: podľa [1] taký Okáli „našiel“ v Maďarsku až 477 000 Slovákov... (čiže aj tam sa klamalo... [keď k mnohým menám nenašli človeka, a k niektorým len mŕtvych...]).

Známy je aj Ján Garaj so svojim podceňujúcim názorom na maďarskú kultúru.

Táto tendencia pokračovala, a pokračuje:

Za Mečiarovej vlády každú chvíľu útočili aj jeho ministri: Dušan Slobodník (bývalý člen Hlinkovej mládeže) a Roman Hofbauer. Aj sám Mečiar zohral aj ďalšiu negatívnu úlohu – odmietnutím pomoci školám od Sorosa.

Ďalšiu pomoc odmietol Mikuláš Dzurinda! s jeho ministrom Eduardom Kukanom, ktorý na to (a pravica s ním) podľa mňa doplatil pri prezidentských voľbách.

Činy Jána Slotu, Ivana Gašparoviča, Roberta Fica, ... - sú tiež známe...

(A mohli by sme pokračovať aj „nižšie“, napríklad Marek Maďarič, ...)

Na predchádzajúcej strane som upozornil aj na existenciu zákerného „nenápadného“ štvania, huckania.

Jeden z mnohých prípadov:

Objavil sa na už spomenutom webe „luno“.

Autor článku sa rozplakáva nad tým, aby vrch Pleš (Maďari) nezmenili na Kopaszhegy. Neskopírujem sem jeho celé dielo, moja knižka by sa veľmi nafúkla... Mohol by som to odbiť aj jednou vetou, že „no a čo?“ - ved' všeličo má v rôznych jazykoch odlišné pomenovanie. Lenže, autor viacnásobne, rôzne bedáka, s čudnou logikou. Takže dajme niektoré veci do poriadku! Napríklad:

1, Uvádza tabuľku s počtami obyvateľov v rôznych dedinách, a v rôznych rokoch. A plače nad tým, že Slovákov tam ubudlo, a Maďarov pribudlo...

Zasa by sme mu mohli odpovedať: „no a? - na Slovensku je to zrkadlovite!“

Podme ale detailnejšie:

– jednou príčinou podľa neho je:

Poznáme však situáciu, keď v štátnom zamestnaní mohol pracovať len Maďar. Ak ním nebol, musel sa zaňho hlásiť, a ak mal meno slovenské, musel si ho pomaďarčiť.

Moja poznámka: „musel“? (Zrejme mohol odísť ... Alebo po skončení tej doby – sa mohol vrátiť k svojej národnosti. Keď tak nespravil – je to jeho slabosť!)

[Mimochodom: Maďarom na Slovensku ani len takú šancu nedali!]

– druhá príčina podľa neho je:

Slovenčina bola zakázaná! Aj v kostole sa presadila maďarčina. Pol storočia to takto išlo, až prišla II. svetová vojna.

Moja poznámka: pán autor akosi vynechá, že aj na Slovensku sa to tak riešilo. Dokonca: na Slovensku ešte aj po tej II. svetovej vojne!

Zákony – podľa ktorých školy s maďarským vyučovaním zavierali, sú dostupné aj dnes, každý si ich môže prečítať. A že po maďarsky hovoriacich fyzicky napádali, to som počul z viacerých osobných hodnoverných zdrojov. Navyše neboli to individuálne, ale nariadeniami mocensky podporované akcie! (To ho nebolí...)

– autor zabudol (zrejme takticky „zabudol“) spomenúť „výmenu“ obyvateľstva! Keď z Maďarska dobrovoľne odišli desaťtisíce Slovákov na Slovensko. Vedení vidinou, že sa zadarmo, a bez práce, dosadia do hotových prosperujúcich gazdovstiev.

[Na túto skutočnosť radi „zabúdajú“ aj ďalší podobní „počítajúci“ „znalci“...]

2, Narieka aj nad „nedodržaním“ medzinárodného dohovoru:

„Strany sa zdržia opatrení, ktorými by sa zmenil pomer obyvateľstva v oblastiach obývaných osobami patriacimi k národnostným menšinám a ktoré majú za cieľ obmedzovať práva a slobody, vyplývajúce zo zásad zakotvených v tomto rámcovom Dohovore.“

Odkiaľ sa v našich pôvodne čisto slovenských dedinách vzalo toľko Maďarov?! Vari ten Rámcový dohovor Rady Európy o ochrane národnostných menšín tu neplatí?

Moja poznámka: autorova logika je absurdná! Maďari, ktorí sa prisťahovali do tých dedín (zrejme za prácou, alebo napríklad vplyvom manželstiev) nemajú na to právo? (On si snád' predstavuje, že to len kvôli nemu, aby ho naschvál otravovali? A že by im to mali zakázať?)

A že jeden občan by mal mať viac práv, než ten druhý?)

[A čo tak: zakázať jemu, aby sa odsťahoval, aby s tým neznížil počet svojich súkmeňovcov? ... Páčilo by sa mu to?]

– Keď sa mu to nepáči, čo povie na Mečiarove slovenské okresy?:

Vyslovene zákerne, naschvál neprirodzene, na sever potiahnuté okresy autora zasa nebolia... [Ani našich „demokratov“ - väčšinou bývalých „internacionalistov“...]

3, Atd'. Ale na ukážku toto stačí.

No mne sa k týmto témam viaže ešte jedna „vec“:

Ja som tohto človeka počul hovoriť aj v maďarskom rádiu.

Tam štylizoval kúsok inakšie...

Čudujem sa, že ho aj odtiaľ platia... Asi nepoznajú jeho slovenské diela...

Možno by som mu mal poradiť to – čo tak často radia nám tu: nech sa prest'ahuje...

Myslím si, že ľudia, ktorí sa živia ozajstnou prácou, tieto veci vidia menej pateticky.

Raz, keď otec s mamou sa vrátili z návštevy rodiny z Maďarska, dosť dlho sa bavili o tom, že cestou navštívili aj jedného z otcových známych, ktorý mal slovenských predkov.

Môj otec mu vraj, viac-menej zo žartu, navrhol – aby sme si vymenili bývanie.

Proste: nech oni prídu bývať na Slovensko (do nášho domu), a my pôjdeme tam.

Vraj to celkom vážne, rázne odmietol.

Že on sa tam má dobre. Že má všetko.

Zhodou okolností chystali sa na svadbu. A na túto udalosť už mali pripravenú aj jednu kravu.

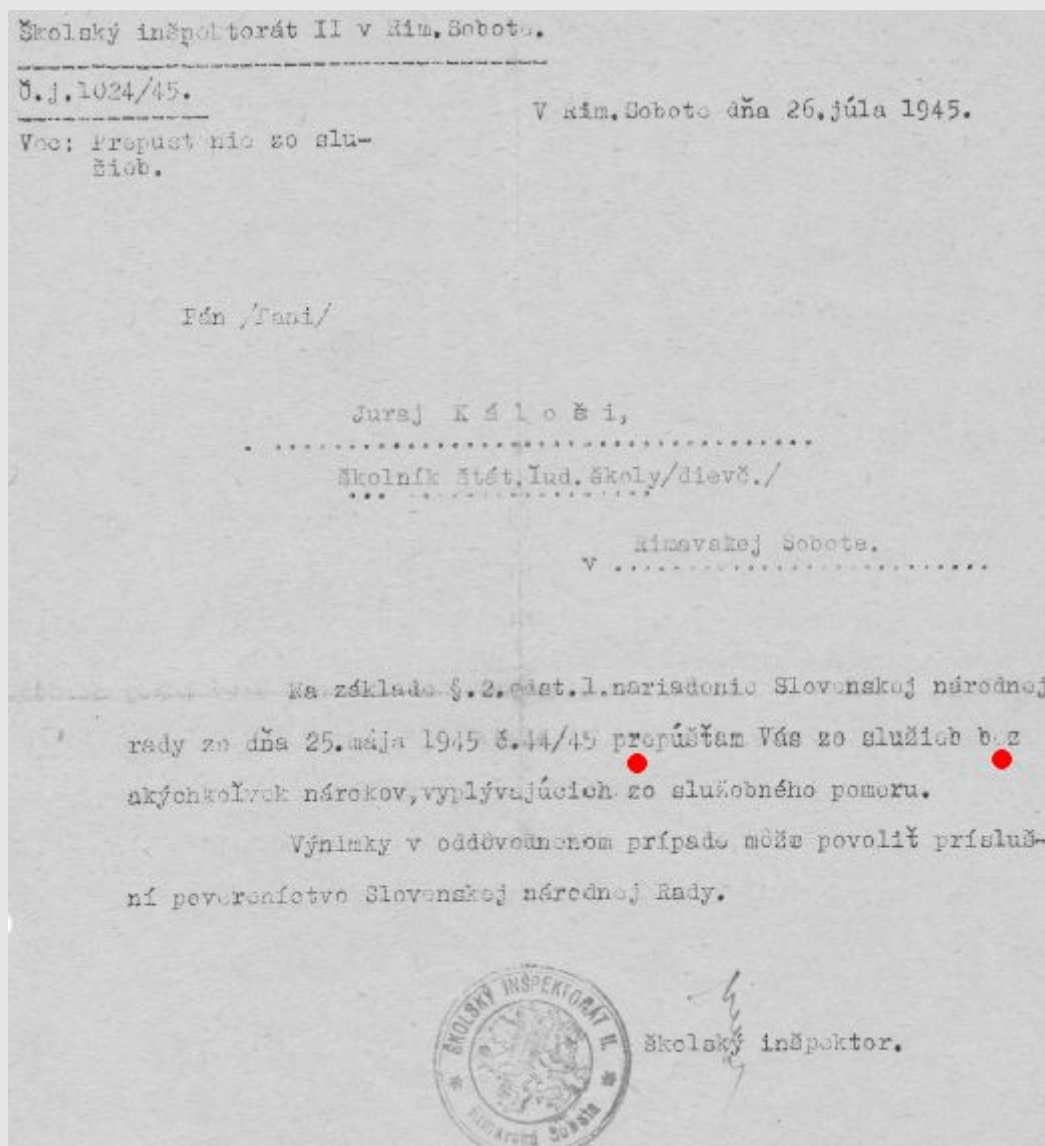
Uzavriem tieto široké príklady. Prejdem na užšie, osobné.

Nech nasledujú ukážky: ako aktuálna vrchnosť otravovala môjho tu žijúceho starého otca, a teda aj jeho rodinu.

LÚPEŽNÍCTVO:

Pre človeka, ktorý sa snažil niečo robiť (kúpiť si pôdu, pracovať na nej, a tak užiť svoju rodinu) [a nie kradnúť, nie špekulovať, a nie si naťahovať ruky!] boli aj predtým, aj potom ťažkosti. Avšak SVINSTVÁ „Benešových“ dekrétov ich ďaleko prekonal:

- 5, majetky „pod národnú správu“
- 12, konfiškácia majetku Maďarov, ...
- 28, osídlenie pôdy Maďarov, ... slovenskými, ... „zemedelci“
- 33, strata štátneho občianstva
- 108, konfiškácia „nepriateľského“ majetku.

Čiže môjho starého otca ihneď, už v roku 1945, prepustili zo zamestnania. Len preto, že mal maďarskú národnosť!

(Prácu školníka robil potom, ako bol vo vojne dvakrát zranený.)

[A len tak mimochodom:

Prácu vo veľkej škole, kde sa ešte nechodilo v papučiach, a kde sa ešte kúrilo v kachliach, zvládali dvaja školníci so svojimi rodinami ...]

Potom ho aj s manželkou odsúdili, a väznili.

V čase, keď sa mali starať o úrodu, o svoje živobytie! :

Správa väznice Krajského súdu v Rimavskej Sobote.

Číslo 70 z. k./1945.

Prepustný list.

Károly Juraj

narodený dňa 18 v 1900
príslušný do Rim. Soboty, okres Rim. Sobota
bol podľa nar. Okr. ľud. súdu v Rim. Sobote č. 612/45
dnešným dňom o 17. hod. prepustený na slobodu.

V Rim. Sobote dňa 22. augusta 1945

Správca väznice:

31. Prepustný list.

Tatra-Tisovec č. 53-45

Ich žiadosť o spravodlivosť odmietli:

POVERENÍCTVO PŔDOHOSPODÁRSTVA A POZEMKOVEJ REFORMY
SEKCIA „B“
BRATISLAVA, Račistorská cesta 6-b.

Číslo: 219/47-I/B

V Bratislave dňa 22. januára 1947.

Predmet: Konfiškácia podľa nar.č.104/1945 Sb.n.
SNR v znení nar.č.64/1946 Sb.n.SNR -
Odmietnutie žiadosti o revíziu.

Pán

Juraj K á l o š i

v Rimavskej Sobote.

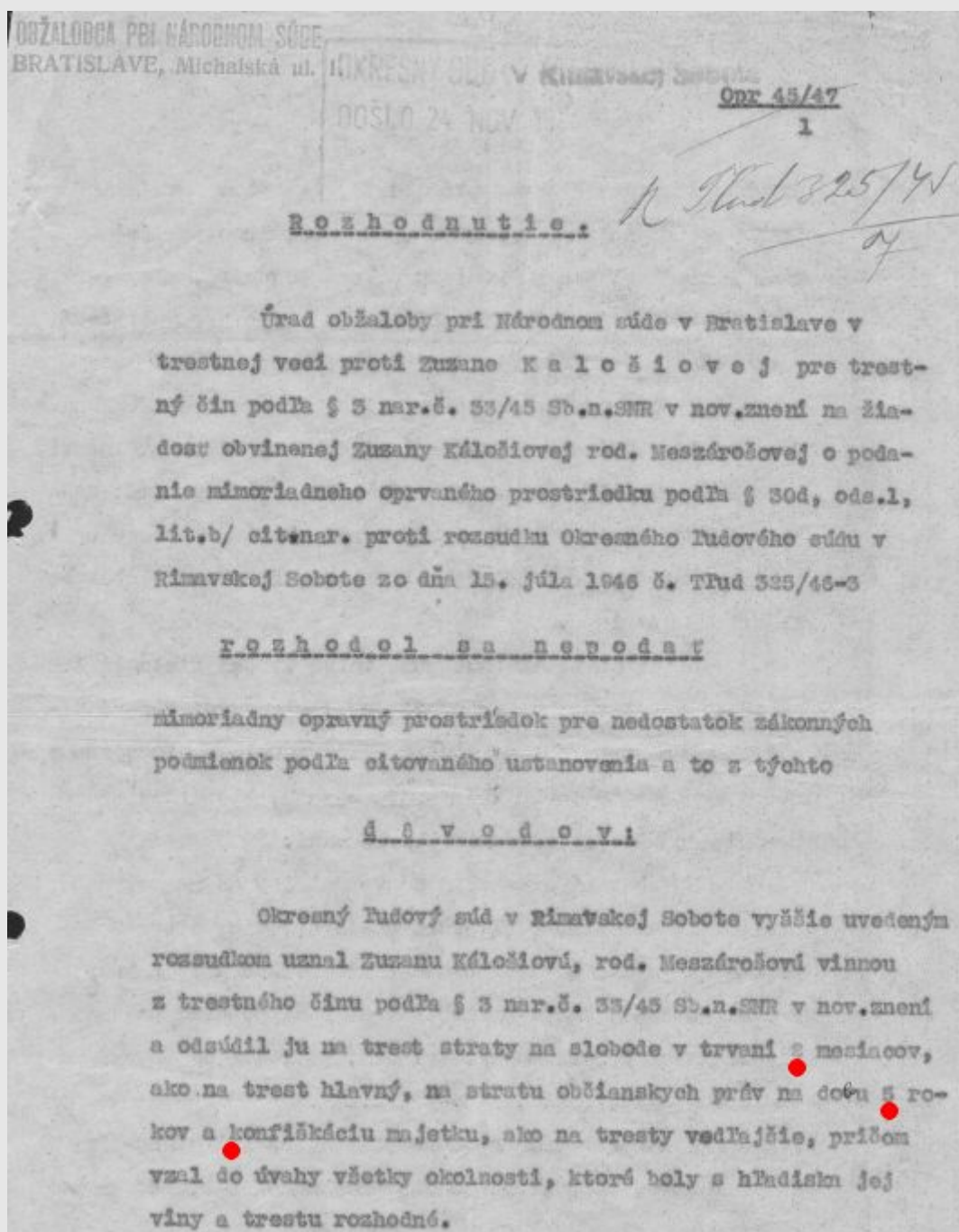
Povereníctvo pŕdohospodárstva a pozemkovej reformy
Vašu žiadosť o revíziu konfiškačného pokračovania, konaného
podľa nar.č.104/1945 Sb.n.SNR v znení nar.č.64/1946 Sb.n.
SNR ohľadne majetku Juraja Kálošiho v kat.území Bakte ako
neopodstatnenú odmieta.

Za povereníka:

**Aj moju starú mamu odsúdili. Odvolala sa – neúspešne.
(Komické je: ako z hlavného spravili vedľajšie...)**

**Po prepustení z práce starý otec dlho ostal bez akejkoľvek pomoci. Aj bez peňazí. Ako keby predtým ani nepracoval!
Až viac ako po dvoch rokoch si ho všimol „štát“, s minimálnym! „odpočivným“ platom:**

Poverenictvo financií.

Číslo: 1183/ysoc.1947-I/3.

V Bratislave dňa 22.nov. 1947.

Pán

Juraj K a l ó s i ,
býv.pomoc.zriadenec

v Rimavskej Sobote ,
Benešova ul.79.

Na základe usnesenia Sboru povereníkov zo dňa 21.januára 1947 /intimát Predsedníctva sboru povereníkov zo dňa 22.januára 1947 č.1472/1947-Dr.M./ povoľujem Vám ako býv.československému štátnemu zamestnancovi maďarskej národnosti, prepustenému podľa §-u 3 ods.1 nariadenia č.99/1945 Sb.n.SNR., od 1.juna 1946 počínajúc až do odvolania preddavok vo výške minimálnej výmery odpočívnych plátov.

Spísali zariadenie ich domu, ktorý im dňa 13. 4. 1948 skonfiškovali.

Z á p i s n i c a

napísaná dňa 15.marca 1948 v byte Juraja Kálosyho a jeho manželky Zuzanny Kálosyovej v Rimavskej Sobote, na Benešovej ulici číslo 79.

Pritomní boli: Juraj Kálosy, Zuzana Kálosyová, Tibor Nika, ref. nár.správ mesta, a Ondrej Bartik, mestský policajt.

• Predmet: Zaistenie hnutelného majetku Juraja Kálosyho a jeho manželky Zuzany Kálosyovej v smysle nariadenia FNO, zo dňa 5. a 6. augusta 1946, číslo 186/IV-1946 a číslo 279/IV-1946.

V byte horsuvedených boli najdené a zaistené nasledovné bytové svrsky, ktoré tvoria vlastníctvo Juraja Kálosyho a jeho manželky Zuzany Kálosyovej:

1 izba:

1 skriňa so 4 zásuvkami,

V izbe ešte boli najdené nasledovné predmety ktoré dľa udania Juraja Kálosyho tvoria vlastníctvo ich detí, nakoľko to oni kúpili:

2 drevené postele s perinami, 1 stôl, 3 stoličky, 1 šicí stroj,

1 vysiaca lampa, 1 nočná skriňa, 1 železné kachle, 6 doma tkaných pokrovcí, a rozne bezcenné drobné veci,

1 skriňa so zrkadlom, dľa ich udania tvorí vlastníctvo pána Ľudovíta Veselého t.c.obyvateľa v Bratislave,

(Ten text samozrejme má aj pokračovanie...

Pre nás je zaujímavý aj s tým, že vidíme z neho: čo mali, ako žili...

Ale zamyslime sa aj nad tým: čo prežívali státisíce nevinných ponížených.

Vžite sa do ich situácie...)

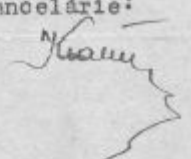
A starý otec kráčal za svojou pravdou. No veľmi dlho neúspešne.

Nt V 387/48

Pán
Juraj Káloši, býv. školník
v Rim. Sobote.

Oznamujem, že podľa výnosu Ministerstva spravodlivosti zo dňa 13. novembra 1948, č. 120.369/1948-III/4 nebolo vyhovené žiadosti Juraja Kálošiho o milosť podľa čl. IV. odst. 2 rozhodnutia prezidenta republiky zo dňa 19. júna 1948.

Krajský súd v Rimavskej Sobote,
dňa 1. decembra 1948.

Dr. Ján Ľ. Homola
Za správnosť vyhotovenia
vedúci kancelárie:

Až v roku 1949 mu vrátili – štátne občianstvo:

Dočasná okresná správna komisia v Rimavskej Sobote.

Zn.: 216/1 -22, 1- 1949.

V ý m e r.

Juraj K á l o š i narodený(á)
dňa 17. 12. 1909 v Rimavskej Sobote okres Rimavskej Sobote
bytom v Rimavskej Sobote složil(a) dňa 28. januára 1949
slub vernosti Československej republike podľa § 1. zákona zo dňa 25. októbra
1948, číslo 245 Sb. o štátnom občianstve osôb maďarskej národnosti a na-
dobudol(a) tým
ČESKOSLOVENSKÉ ŠTÁTNE OBČIANSTVO.
Súčasne nadobudla československé štátne občianstvo jeho manželka

A zhruba ďalší rok ubehol (a viac než štyri od začiatku!), kým ho zasa považovali [kto ?] za spoľahlivého:

OKRESNÝ NÁRODNÝ VÝBOR V RIMAVSKEJ SOBOTE

Značka:

~~Číslo~~: 215-20/6-.../1949.

OSVEDČENIE

o národnej, štátnej a ľudovo-demokratickej
spoľahlivosti.

Okresný národný výbor v Rimavskej Sobote úradne svedčí,

že Juraj K á l o š i narodený

dňa -mája 18 v príslušný do

Rimavskej Soboty obyvateľ v Rimavskej Sobote je

národne, štátne a ľudovo-demokraticky spoľahlivý.

V Rimavskej Sobote, dňa 13. septembra 1949.

No ešte aj tak, v nasledujúcom mesiaci, on musel dokazovať svoju pravdu, aby nemusel platiť za vlastný dom „výskumnej stanici“ ktorej ho prideliť. (Dokument na nasledujúcej strane.)

V tom istom mesiaci mu napísali aj to, že konfiškácia mu nemôže byť odpustená ani milosťou prezidenta.
(Odpustiť mu trestný čin – by bolo možné...)

V roku 1950 zasa traktorová stanica mala hlad na jeho (ešte vždy skonfiškovanú) pôdu...

Konečne, od decembra 1951, mu uznali, že predtým pracoval. Konečne mu prideliť dôchodok.

V roku 1957 ! - ešte musel doplniť žiadosť o dekonfiškáciu...

Jeho dom mu vrátili až v roku 1960!

(Za pôdu už nebojovali...)

To je samostatná rozľahlá špinavá kapitola po 1989...)

Obdivujem ich energiu, ich vieru, ich vytrvalosť, ich čestnosť!

Čerenčany
Štátna výskumná stanica poľnohospodárska Rimavská Sobota

Číslo: 443/1949.

Čerenčany,
Rimavská Sobota, 11. októbra 1949.

Predmet: JuraJ Káloši - vyzvanie do
Čerenčian.

Titl.

JuraJ K á l o š i ,

Rimavská Sobota.

Na základe výmeru vydaného Poverenímctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods.1 nariadenia č.104/1946 Sb.n.SNR bol Vám konfiškovaní majetok a to pôdohospodárske nehnuteľnosti v kat.území Rimavská Sobota o celkovej výmere 0 ha m², ktoré v prídellovom pláne sú označené takto: vo vložke čís.1) parc.čís.

 4/2 dom
 4/3 stav.poz.) vo výmere 0,

Tieto uvedené poľnohospodárske nehnuteľnosti boli spomenutým dekrétom 13.apríla 1948 prídelené Štátnej výskumnej stanici poľnohosp. v Rim.Sobote, t.č. v Čerenčanoch.

V dôsledku toho Vás žiadam, aby ste sa dňa 13.októbra t.r. o 8 hod. dostavil do obce Čerenčany na tunajšiu stanicu a doniesol všetky doklady jestli máte o tom, že konfiškácia Vášho majetku bola zrušená v opačnom prípade si musíte platiť za dom nájomné tun.stanici.

Správca stanice:

[Handwritten signature]

KANCELÁRIA PREZIDENTA REPUBLIKY

Číslo: 218.228/49.

V Prahe dňa 28.októbra 1949.

Pán a pani
JuraJ a Zuzanna K á l o š i o v í ,
Benešova 79,
Rimavská Sobota.

Váš majetok¹⁸ bol skonfiškovaný, ako sami uvádzate, súdnym rozsudkom. Konfiškačné pokračovanie prevádzal ONV v Rim.Sobote. Preto Vám nemôže byť konfiškácia odpustená milosťou prezidenta republiky, ktorý má právo odpúšťať len tresty uložené trestnými súdmi. S ohľadom na to Kancelária prezidenta republiky postúpi-la Vašu žiadosť poverenímctvu vnútra.

Za prednostu
[Handwritten signature]
P.Koričanský

Okresný národný výbor, techn. referát v Rimavskej Sobote.

Značka: 716-20/11-1950-XI/3.

V Rim. Sobote, dňa 21. nov. 1950.

Predmet: Štátna strojová stanica v Rimavskej Sobote - žiadosť o vyvlastnenie pozemkov.

V y h l á š k a.

ÚMEZ - Štátna strojová stanica v Rimavskej Sobote hodlá vyvlastniť čiastku pozemkov, ktoré sa nachádzajú v obci Rimavskej Sobote a sú zapísané v pozemkovej knihe vložke číslo 13 katastrálneho územia

obce Rimavskej Sobote pod miestajisným číslom 2743/4 vo výmere 24 m², 0,5 m², ktorá je pozemkovo-právne vlastníctvom je ml. Mária Z'vacká; vo vložke číslo 3713 kat. úz. Rimavskej Sobote pod m. č. 2743/2 vo výmere 0 m², 24 m², ktorá je pozemkovo-právne vlastníctvom je ml. Mária Z'vacká;

vo vložke č. 1423 kat. úz. Rimavskej Sobote, pod m. č. 2743/1 vo výmere 18 m² 51 m², ktorá je pozemkovo-právne vlastníctvom je Mária Štefániková v 1/4 a manželka Margita rod. Balažková v 1/4;

vo vložke č. 1422 kat. úz. Rimavskej Sobote, pod m. č. 2743/2 vo výmere 23 m² 21 m², ktorá je pozemkovo-právne vlastníctvom je Mária Štefániková v 1/4 a manželka Margita rod. Balažková v 1/4;

vo vložke č. 1421 kat. úz. Rimavskej Sobote, pod m. č. 2743/3 vo výmere 45 m² 20 m², ktorá je pozemkovo-právne vlastníctvom je Mária Štefániková v 1/4, manželka Amélia rod. Dereňčényi v 1/4, Juraj Káloš v 1/4, manželka Zuzana rod. Mészárošová v 1/4 ;

POVERENÍCTVO ŠKOLSTVA, VIED A UMENÍ
V BRATISLAVE, SOLTÉSOVEJ 2. 4

V Bratislave dňa 29. nov. 1951.

c. 21.748/1951-VI/3.

Juraj K á l o š i ,

býv. pom. zriadenec pri I. NŠ
v Rim. Sobote, Benešova ul. č. 79.

V dohode s Poverením vnútra a Poverením financií v smysle § 12 zákona č. 63/49 Sb., udeľujem Vám podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1 písm. b/cit. zákona administratívnu výnimku a obnovujem Váš pracovný pomer školníka ku dňu 31. júla 1945 a súčasne týmto dňom prekladám Vás do trvalej výslužby.

Priznávam Vám ďalej nárok na zákonné odpočívne platy s finančnou účinnosťou od 1. decembra 1951.

Vaša služobná doba bude hodnotená podľa ust. § 5 ods. 1 a 2/a, c/ spomenutého zákona.

Podrobnú úpravu Vašich odpočívnych plátov pri súčasnom zastavení doteraz Vám poukázanej soc. podpory prevedie penz. oddel. Poverenia financií v Bratislave.

Odbor pôdohospodársky rady okresného národného výboru v Rim. Sobote

do: Pôd.284/57

V Rimavskej Sobote dňa 24. januára 1957

S.
Juraj Káloši,
Rimavská Sobota

Leningradská 79

Vec: Juraj Káloši a manželka, Rim. Sobota, žiadosť o odkonfiškovanie ma-
jetku.

Žiadam Vás o vyplnenie vyššie uvedenej žiadosti menami Vašich
rodičov, ďalej oznámením, či žiadate o odkonfiškáciu celého majetku alebo
len rodinného domu.

[Handwritten signature]
veduci odboru.

Čd 27/60

U z n e s e n i e.

Súd povoľuje v pozemnoknižnej zápisnici číslo 1960
pozemkovej knihy katastrálneho uzemia Rimavská Sobota
na nemovitosti zapísaných pod A:1:r:č:2-3, parc:č: /2/
a a parc:čís: /3/a dľa B:1/a; b na mene Juraja Káloši
a manž. Zuzany rod. Mészároš, tieto zápisy:

Podľa návrhu Odboru pôdohospodárstva rady Okresného
národného výboru v Rimavskej Sobote zo dňa 7. januára
1960 č. Pôd. 2366/1958, vymazuje sa konfiškačná poznámka
podľa §-u 1 nar. Sboru povereníkov č. 26/48 Zb. SNR, pozna-
menaná podľa nar. č. 104/48 Zb. n. SNR uznesením súdu Čd.
218/48.-

O tomto sa upovedomujú:

- 1./Miestny národný výbor v Rimavskej Sobote
- 2./Odbor pôdohospodárstva rady ONV v Rim. Sobote
- 3./Juraj Káloši v Rimavskej Sobote, Leningradská u. č. 79
- 4./Zuzana Káloši rod. Mészárošová, dte:-

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do
15 dní odo dňa doručenia tohoto uznesenia na Krajský
súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného ľudového súdu:

Ľudový súd v Rimavskej Sobote, odd. 2.

dňa 3. februára 1960.

Dr. Ľudévít Homol.

za správnosť vyhotove
Prísl. vedúci kancelárie u.

Predchádzajúce ukážky – to je len kvapka z haldy dokumentov, ktoré mal
môj starý otec vo svojom vojenskom kufríku, a z ktorých každý svedčí o zverstvách
našich „anjelov“. Zázračné je, že o nich ani moji starí rodičia, ani rodičia nehovorili.
Nenadávali. Mlčali. O to viac sa ma dotýka štekot dnešných mutantov.

NÁŠ ŽIVOT:

Náš život. Uvediem niekoľko momentov zo života rodiny, ktorú megalúpežníci, ideologickí predchodcovia dnešných mutantov, chceli zlikvidovať. (Prizerali sa na to všetky veľmoci ...)

BYT:

V dome starého otca boli dva byty. Každý sa skladal z kuchyne a z jednej izby. Chodba aj špajza bola spoločná. V jednom byte sme bývali my piati, v druhom oni štyria. (Pritom do izieb sa chodievalo obyčajne len spať.)

Deťom nebolo dovolené behať po všetkých miestnostiach.

Po rokoch otec sa uchádzal o činžiacky byt. Nedostal ho. Tak sme začali stavať. Čo sa len dalo – robili sme sami, alebo s rodinou. Pomáhali sme aj my deti. Pamätám si ako som vláčil kamene do základov, ako som zápasil s taligou – naloženou vrecami cementu, atď. Mama si spomína: ako musela celý mesiac „vyjst“ so 100 Kčs! Musela variť z toho, čo sme si vypestovali na poli. Okrem toho občas získala pár korún, keď niekomu mala upraviť šaty, ...

V izbách v zime sa kúrilo len večer. Kuchyňa sa vyhriala pri varení.

Svietenie sa realizovalo petrolejovými lampami.

HYGIENA:

V celom dome sa udržiaval poriadok a čistota.

Stará mama rada pozývala okoloidúcich, ponúkala ich, a ukazovala im svoju pedantne udržiavanú izbu.

Prali v koryte, po domácky vyrobeným mydlom. Bielizeň, ... vyvárať vo veľkých plechových nádobách na šporáku. Po sušení nasledovala kontrola, oprava, žehlenie, alebo mangľovanie, poskladanie a odloženie.

Voda sa získala zo studne. Dažd'ová z veľkej plechovej vane.

Každé ráno, a vždy aj po prácach sme sa umývali. V lavóri.

V zime, v kuchyni, ráno voda bola neraz zamrznutá. Zachraňovala nás nádržka, zabudovaná do šporáka.

OBLEČENIE:

Ja som mal jedny sviatočné nohavice, a tepláky. Na zimu šponovky, teplý pletený pulóver z vlny, a jeden zimník. Žiadne vetrovky, otepľovačky navyše.

Plus pár topánok od Veľkej noci do jesene, a pár bagančí na zimu.

Aj deti sme si museli dávať pozor, aby sme sa nezašpinili, nepremočili, lebo sme nemali rezervné oblečenie.

Štopkané a látané veci sme často nosili, ale roztrhané nie!

STRAVA:

Keď sa obzriem na tie časy, musím konštatovať, že sme sa ku-podivu stravovali veľmi zdravo! Vyplýva to z toho, čo sme dokázali dopestovať. Aj zo skromnosti, aj z múdrosti mojich starých rodičov, a rodičov.

Veľmi často sme jedli zemiaky, prípadne ryžu na paprike. S klobáskou, alebo aspoň so slaninkou. A s ohromným množstvom uhorkového šalátu, v zime s kyslou uhorkou, alebo s čalamádou. (Samozrejme z domácej úrody.)

Klobása a slanina? ... Vykŕmené prasiatko. (Našou kukuricou, a zbytkami z kuchyne. Všetko sa zužitkovalo, odpad sme prakticky neprodukovali. My sme nemali ani odpadkový kôš...)

Často sme jedli aj fazuľu. Rôzne druhy, v rôznych úpravách. Siali sme ju do radu, ku kukurici. Siali ... aj my – deti. Miesto hier, a potulovania sa s kamarátmi. Pomáhali sme rodičom. (A naučili sme sa: ako to v prírode funguje...)

Spočiatku starí rodičia mali aj kravu (kým jej dokázali zabezpečiť krmivo), teda aj mlieko, tvaroh, maslo.

V tých časoch aj chlieb piekli doma.

Zavčasu na jar sme chodili zbierať lístky šťaveľa. Neskoršie sme už mali vlastné ríbezle, jablká, višne, hrozno, ...

[Presnejšie, podrobnejšie to všetko opisujem v maďarskej časti môjho webu, v knižke: a lenti ház.]

Až ako starší som si uvedomil jednu zaujímavú skutočnosť: Môj starý otec mal na to miesto, ale napríklad nesadil viac stromov (než sme mali). Nebol nenažratý (ako dnešní „ľudia“), a tým nevyčerpал silu pôdy, a nepritiahol ani škodcov! (No na druhej strane: nenechal svoju pôdu ani nevyužitú.)

Proste bol múdry ...

[Veľa vtedajších ľudí bolo múdrych. Ale režim ich vyst'ahoval. A teraz chýbajú...]

POMÔCKY:

Rodina využila, hlavne zimné mesiace, aj na výrobu: porísk, košíkov, kief, kobercov, ...

MORÁLKA:

Moja matka dodnes spomína: ako posielala môjho otca natrhať z našej polovičky brázdy lucernu. Otec neišiel. Vraj: tú lucernu siali susedia...

Myslím si, že to hovorí všetko.

Bývali sme v takých podmienkach, v ktorých dnešní nenažranci by nakradli majetok. My sme však nekradli. A v tých časoch ani od nás nikto nič neukradol.

Ani sme nepredávali. Keď tak, tak sme darovali.

A boli sme skoro na 100 percent sebestačný.

Pracovali sme (aj my deti), ale múdro. S radosťou. A bez sprostostí darmožráčov.

Tak toto ste zlikvidovali, a dodnes likvidujete – vy mutanty...
(Mnoho rodín, čo teraz potrebujú pomoc, by dodnes takto mohlo žiť...)

Kto má aspoň kúsok inteligencie, musí vidieť aj z týchto mojich informácií, že tie „natiahnuté ruky“ to nebol, a nie je náš štýl...

DOKONCA!

Dokonca, keď sa lepšie pozrieme, zbadáme, že práve tí čo obviňujú iných, sú vinní!! A hlúpi, ktorí im tleskajú, nevidia, že aj ich obabrávajú...

Zoberme len dva príklady:

1, Druhá kupónová privatizácia:

Kto si vyhl'adá vtedajšie údaje, môže si vypočítať, že „štát“ vlastne ľudom vyplatil len úroky zo základu. Základ si mohol ponechať. Vďaka triku: oddialiť vyplatenie s'úbenej sumy.

2, Poistenia:

Kto ako začínajúci inžinier (v mojom veku), s hrubým platom 1600 korún, v čase, keď cena chleba bola 3,6 korún/kg, sa poistil so sporením na konečnú sumu 30 tisíc korún, - onedlho tú sumu by už mal dostať. (Číže: asi: 18,75 násobok svojho vtedajšieho hrubého platu; alebo 1000 eur; alebo 8 333 kg vtedajšieho chleba.)

Prihodilo sa však, že naši vodcovia dovolili, aby peniažky sa rozriedili... (Nie tak, ako napríklad vo Veľkej Británii, v USA, ...)

Vyplatí mu teraz (keď 500 g. tyrolského chleba stojí 0,8 eur) poisťovňa sumu $1,6 \times 8\,333 = 13\,333$ eur? (Číže približne 400 000 korún?)

Jasné, že nie!

S tým rozriedením svedomitý pracujúci v podstate stratí všetky svoje úspory.

Pre poisťovňu, a pre jej manažérov však to znamená veľké zisky. Budú bojovať proti inflácii?

A politici – držaní finančníkmi?

Keď sa pozrieme triezvi do krátkej histórie tohto útvaru, vidí sa, že sa skladá len zo samých lúpežných etáp!

V hrubých rysoch:

- 1, 1920: „Trianonsky mier“ - veľmoci V. Británia, Francúzsko, ... potrebovali zlikvidovať možného súpera...
- 2, 1942: „budovanie“ štátu - využitím židovského majetku...
- 3, 1945: „budovanie“ štátu - využitím maďarského a nemeckého majetku...
- 4, 1949: začiatok JRD - „budovanie“ zo súkromných hospodárstiev...
- 5, 1953: „budovanie“ z výmeny peňazí...
- 6, „stavby mládeže“
- 7, „socialistické súťaže“
- 8, „dobrovoľné“ brigády
- 9, 1994 Mečiar – divoká privatizácia atď...

Okrem týchto, každodenných, a podobných svinstiev pre našu rodinu sú ešte veľmi typické dve:

1, Ťahanice a podfuky pri tzv. „navrátení majetkov“.

Jedno konštatovanie z tej doby (15. 5. 1992) od poslanca Csákyho:

Štátna byrokracia aplikuje proti nám veľa trikov, najnebezpečnejší z nich je tzv. metóda unavenia.

S výsledkom nášho obrovského viacročného úsilia vôbec nemôžem byť spokojný. A moja teta na to doplatila svojim životom.

(Podrobnejšie v maďarskej časti: földek.)

2, Ťahanice a podfuky okolo našej socialistickej „záhradke“.

O tom podrobnejšie v slovenskej časti môjho webu: úrady.

Naviac, k týmto svinstvám patria všetky kauzy.

O ktorých sa otvorene hovorí nielen na internete, ale verejne aj v novinách aj televíziách. Je toho toľko, že v štandardnom štáte aj len za ich desatinu by už bola zhodená celá politická elita.

Je to odporné. Je načase ukončiť túto knižku:

ZÁVER:

Nedopadne to dobre!

Žiaľ hlúpi nevidia, že sa to týka aj ich. Ľahko sa nechajú získať, stačí im hodiť napríklad nejaké protimaďarské (alebo novšie aj proti-lekárske) rečičky. Potom volia tvorcov takého režimu.

Jedným stupienkom k riešeniu tohto močiaru by bolo, keby Slováci uznali chyby ich vodcov. Pritom je nezmysel, aby Slováci sa ospravedlnili Maďarom, a Maďari Slovákovi. Ale obojstranne treba pomenovať a odsúdiť konkrétnych vinníkov! Teda žiadny kolektivismus!

Nemyslím si, že by som sa mal ospravedlňovať nejakému Slovákovi, len preto, že som sa narodil maďarským rodičom. Ale tiež si nemyslím, že mne by sa mala ospravedlňovať napríklad moja manželka, alebo moja lekárka, - len preto, že sú Slovenky!

To riešenie je však v nedohľadne, keďže tu je obrovská koncentrácia hlupákov. Socializmom vymytých mozgov...

Nemyslím si, že sa tieto základné vážne problémy tu múdro vyriešia (kým nebude neskoro)... [A to preto, lebo ľudia volia mutantov, a mutanty tieto (a podobné) problémy nechcú korektne riešiť.] Odvolávajú sa na zákony, pritom ale tie zákony tvoria oni, tak aby im! vyhovovali.

Napríklad takého Biľaka a podobných nesúdili, nepotrestali, lebo vraj konal v zmysle

vtedy platných zákonov.

Že tie zákony boli neľudské ? ... Nie je ochota to povedať a zmeniť...

Ale!!! - keď aktuálny „preceda“ takticky využil fikciu maďarského dvojitého občianstva, tak také zmeny boli možné... A to bleskovo. Večer reči pred televíziami, a na druhý deň schôdza – so schválením nového zákona...

O postoji: zotrvať pri lúpežníckych metódach (vsugerovať kolektívnu vinu naďalej) svedčí aj dokument:

**NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
IV. volebné obdobie**

Číslo: 1483/2007

**533
UZNESENIE
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

z 20. septembra 2007

o nedotknuteľnosti povojnových dokumentov k usporiadaniu pomerov po II. svetovej vojne na Slovensku (tlač 394)

Národná rada Slovenskej republiky

s c h v a ľ u j e

v y h l á s e n i e:

„Národná rada Slovenskej republiky,

- nezabúdajúc na utrpenie obetí II. svetovej vojny, odsudzujúc princíp kolektívnej viny,
- odmietajúc pokusy o spochybňovanie a revíziu zákonov, dekrétov, zmlúv a iných povojnových rozhodnutí slovenských a československých orgánov, ktoré by znamenali zmenu majetkového a právneho povojnového usporiadania,
- rešpektujúc dohody medzi víťaznými a porazenými štátmi,
- majúc na zreteli ustanovenia Dohody o výmene obyvateľstva medzi Československom a Maďarskom z 27. februára 1946, Mierovej zmluvy s Maďarskom z 10. februára 1947 a Štrbského protokolu z 25. júla 1949,
- želajúc si rozvoj dobrých susedských vzťahov s Maďarskou republikou,
- usilujúc o pokračovanie integračného procesu v Európskej únii a v pevnej vôli skončiť s otváraním otázok súvisiacich s koncom II. svetovej vojny a jej výsledkami,

v y h l a s u j e, ž e

- ústavné, zákonné a politické rozhodnutia v rámci povojnového usporiadania boli prijaté tak ako v iných európskych štátoch v dôsledku II. svetovej vojny a porážky nacizmu a vychádzali zo zásad medzinárodného práva reprezentovaných závermi konferencie v Postupime,
- povojnové rozhodnutia reprezentatívnych orgánov Československej republiky a Slovenskej národnej rady nie sú príčinou diskriminačnej praxe a dnes na ich základe nemôžu vzniknúť nové právne vzťahy,
- právne a majetkové vzťahy, ktoré vznikli týmito rozhodnutiami, sú nespochybniteľné, nedotknuteľné a nemenné.“.

Pavol P a š k a v. r.
predseda

Národnej rady Slovenskej republiky

Overovatelia:

Monika S m o l k o v á v. r.

Stanislav K a h a n e c v. r.

... majetkové vzťahy sú nedotknuteľné... - o to ide ...

Som zvedavý, ako to vyriešia s Baťovcami? S obyčajnými občanmi je to jasné.

Lenže niečo nepustí:

- či si to niekto nazve karmou,
- a či si všimne, že je tu uzavretá sústava, z ktorej keď sa všetko ukradne, tak neostane v nej nič...

17. 10. 2013

18:05

Predpokladám, že aj predchádzajúce strany (plus moje „knižky“ o škols-
tve) jasne ukazujú, že moja rodina teda si ruky „nenat’ahovala“ a „nenat’ahuje“ !
Ani moja, ani otcova, ani starého otca rodina !

Skôr ... pozornému, múdremu čitateľovi to zrejme už došlo ... - je to práve opačne.
Práve to „soci...é“ čosi - „štát“? ... bolo (a je) to, čo nás cicalo a cicia !

A ... žeby náhodou? ... pán, súdruh, obviňujúci, globalizujúci „preceda“
akosi má s tým „štátom“ určité spoločné ...

Z časti, v prípade hlavne niektorých Cigáňov, zrejme má pravdu.

Ale, nie je tomu na vine aj on?!

Nevedel by tú situáciu riešiť – keby chcel?

Zrejme vedel!

Takže: zrejme to riešiť nechce.

Asi prečo?

Hodí sa mu to! Takto ako to je.

Státisícom vyhovuje: nepracovať, a predsa byť zabezpečení.

Takže tento systém podporujú, „precedovu“ skupinu volia!!

(Ešte sa to aj zdôvodní: majú ľudské právo byť zabezpečení. Len: čo tí,
pracujúci, od ktorých sa prostriedky na to čerpajú? Oni nemajú právo? - dostávať to
celé za svoju prácu?)

Mohli by sme pokračovať. Napísať aj tisíc strán...

Diskutabilné mutantské kauzy len sa tak valia, každý deň...

Absencia morálky tu už prekročila tú kritickú hranicu.

Viem (aj z diskusií), že sa nájde, aj kto so mnou (z princípu) nebude sú-
hlasiť. Pre takého čitateľa:

Myslí si, že kto neoprávnene zaútočí na jednu skupinu občanov, - nezaútočí aj na druhú
skupinu? - keď sa mu to bude hodiť.

Myslí si, že jeho osoba je v bezpečí? - zo strany toho, koho teraz obhajuje, komu tlie-
ka. (Zo strany toho kto má takú povahu...)

Podľa mňa nie.

Stačí sa pozrieť napríklad na to – v koľkých politických zoskupeniach už naši sebave-
domí funkcionári boli... Čo všetko kedy obhajovali, a na čo všetko útočili...

(Kedy boli tí „ľudia“ sami sebou?)

(Alebo pozrime sa do histórie: čo hlásali o sebe?

Obyčajne to, čím práve neboli, ale čo chceli, aby tak vyzerali...)

A mimochodom, sú to babráci (aj smerom k „svojim“).

Veď po vojne (Česko)Slovensko veľmoci priradili k zvýhodneným víťazom, oproti na-
príklad zničenému Maďarsku, a kde je dnes ten rozdiel?

(O Rakúsku radšej ani nehovorme...)